Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

Bịnh trở nặng nên được chở về VN để nhìn lại quê hương lần cuối, nhưng...

Ô. NGUYỄN-CAO-THĂNG CHẾT TRÊN PHI CƠ

ĐỐ THÀNH 10 đ.

ĐUỐC NHÀ NAM

MIỀN TRUNG 12 đ.

Năm thứ ba — Số 590 THỨ TƯ 9-12-1970 6 trang Chủ-nhiệm : TRẦN-TẤN-QUỐC

Trụ sở : 4, Ng-văn-Thinh—SAIGON Ngày 11 tháng 11 (Thiêu) Năm Canh Tuất Điện-thoại : 20.857—Hộp thơ 504

TRANG 3

LỨC BAY NGANG ẤN-ĐỘ 1 DƯỢC-SĨ *Tỷ Phú*

một Phụ-tá của Tổng thống Thiệu

được dư luận nói đến nhiều nhứt

Tin của Đ.N.N

SAIGON, (8-12) Sau một thời gian chữa bịnh lở bao tử (ulcer) tại Pháp nhưng vô hiệu quả, được sĩ Nguyễn cao Thăng, phụ tá đặc trách liên lạc quốc tế của TT Thiệu đã từ trần hồi 4g sáng nay trên công chuyến bay với PTT Nguyễn cao Kỳ. Những nhân vật thân cận nói rằng được sĩ Thăng trút hơi cuối cùng khi chiếc Boeing 707 của hãng PAA đang bay ngang không phận Ấn độ.

Không kịp nhìn lại quê hương lần cuối

Một nguồn tin thông thạo nói rằng, sở dĩ ông Thăng phải trở về nước vì các bác sĩ chuyên trị cho ông đã khuyên như vậy khi nhận thấy đã vô phương trị khỏi. Trở về gần rồi với hy vọng được nhìn lại quê hương lần cuối. Nhưng, rủi, cũng... không kịp !. Hiện thi hài Ô. Thăng được chuyển về 174 Phan Thanh Giản Saigon.

Một vị Phụ tá tỉ phủ được nói đến nhiều

Được sĩ Thăng là một trong những vị phụ tá của TT Thiệu được dư luận nói tới rất nhiều. Những nhân vật chống đối tại QH đều coi ông Thăng là 1 chánh phần « tai phiền » và đều qui lỗi vào ông mỗi khi có một cuộc biểu biểu nào khả dĩ quyết định mối tranh chấp giữa hành pháp và lập pháp mà thắng lợi nghiêng về hành pháp. Sở dĩ như vậy là vì ông Thăng

Xem tiếp C trang 6

Mỹ tham khảo ý-kiến VNCH để có tập trường chung

VỀ KÉO DÀI NGƯNG BẮN

Về tới Saigon, PTT Ng. cao Kỳ tuyên bố :

BA CÁI «KHÔNG»

TÔN-GIÁO

Thông điệp hòa bình của P.G Bửu Sơn Kỳ Hương đòi :

50 ngày hưu chiến vào dịp lễ Giáng Sinh

— —

SAIGON (8-12).— Ông Nguyễn tả « Đệ Giáo Chủ Phật Giáo Bửu Sơn Kỳ Hương vừa cho công bố 1 bản « thông điệp hòa bình » gửi cho Quốc Hội, Chánh Phủ hai miền Nam Bắc.

Theo đó, trong đúng 50 điểm về vấn đề hòa bình 1. hai phe lâm chiến nên chọn 1 ngày để ngưng bắn vĩnh viễn tại VN. Hưu chiến 50 ngày từ Noel đến rằm tháng giêng Tân Hợi.

Chấp nhận một nhân vật đủ khả năng, tự cách để lãnh sứ mạng hòa giải dân tộc, đem lại hòa bình

Một cuộc họp hòa ngăn sẽ chức ngay tại phi trường mà trong đó PTT Kỳ một lần nữa quả quyết rằng ông không có ý định tranh cử TT năm 1971 và khẳng định là ông không hề định lợi dụng chuyến thăm Mỹ 3 tuần để vận động gì hết.

Chuyến đi Mỹ thành công

PTT nói mục đích chuyến đi Mỹ của ông chỉ là để tìm sự thông cảm của nhân dân Mỹ đối với nhân

(XEM TRANG 3)

NHIỀU TIN QUAN TRỌNG

Xem tiếp M trang 6

Vẫn đề tù binh

NHÂN LỄ GIÁNG-SINH *bằng phương pháp* ÁN BÌNH BẤT ĐỘNG

Theo Bộ Ngoại giao Mỹ, muốn vậy trước hết phải có sự thỏa hiệp của phía bên kia

HOA THỊNH ĐỐN.— Phát ngôn viên tòa Bạch Ốc hôm thứ hai xác nhận rằng HK đang trù tính kéo dài cuộc ngưng bắn nhơn dịp lễ Giáng Sinh ở VN.

Phát ngôn viên thêm rằng « có thể cho đợi một sự loan báo chung để lập trường đúng minh » sau những cuộc tham khảo ý kiến đang diễn hành ở Saigon.

Phát ngôn viên cho hay bộ ngoại giao Mỹ đương nghiên cứu vấn đề ngưng bắn với hai yếu tố được chú ý sau đây.

1.— Tại Nam VN, hoạt động quân sự đã viết giảm cường độ :

Xem tiếp X trang 6

CỦA PHÓ TỔNG-THỐNG

★ Không có ý định tranh cử Tổng Thống 1971 ● Không có chánh-phủ liên hiệp ★ Không độc tài.

« CẦN PHẢI ĂN NGAY MỘT TÔ PHỞ, THÊM PHỞ LẠM RỒI »

Lời đầu tiên của PTT Nguyễn cao Kỳ

của Bbpv TỪ ANH

SAIGON (8-12).— Sau hơn 3 tuần thăm viếng Hoa Kỳ và một thời gian lưu trú cạnh phái đoàn thương thuyết VNCH ở Ba Lê, PTT Nguyễn cao Kỳ đã rời Saigon lúc 9giờ10 sáng nay trên chuyến bay thường lệ của hãng hàng không Lên Mỹ (PAA).

Sổ vàng cứu lụt TƯỜNG TRÌNH

Kính quý vị,

« Sổ vàng Đuốc Nhà Nam cứu trợ nạn lụt miền Trung » mở ra vào ngày 7-1-70 và khóa sổ vào chiều ngày 30-11-70. Chúng tôi phải đành thêm 7 ngày nữa để nhận những hưu phiếu ở các tỉnh gởi về cho Sổ vàng trước ngày 30-11-70.

Và đến 6 giờ chiều ngày 7-12-1970, Sổ vàng ĐNN nhận được số bạc tổng kết là 298.389 đồng. Để số bạc được chẵn ba trăm ngàn (300.000đ) Đ.N.N góp thêm 1.611đ. (298.389đ + 1.611đ. = 300.000đ.

Ngay khi mở Sổ Vàng, chúng tôi có thưa trước, vì thiếu khả năng và phương tiện để trao tận tay đồng bào nạn nhân bão lụt tại các tỉnh Quân khu I, cho nên số tiền của quý vị gởi cho Sổ Vàng ĐNN sẽ được chúng tôi chuyển đến « Ủy ban Trung ương Cứu trợ Nạn lụt miền Trung » là cơ quan chánh tức đảm trách công tác cứu trợ lớn lao này.

Da đã, vào chiều ngày 8-12-1970 một đại diện Đuốc Nhà Nam cầm văn thư và chi phiếu số C. 395.199 VNNH đề ngày 8-12-1970 ghi rõ số bạc BA TRĂM NGÀN ĐỒNG CHẴN đến trao cho Bác sĩ Quốc vụ Khanh PHAN QUANG ĐÁN Chủ tịch Ủy ban Trung ương Cứu trợ Nạn lụt miền Trung số 140 đường Hai Bà Trưng Saigon.

Sổ vàng mở ra trong thời gian hai mươi ngày mà kết quả được 300.000đ, sự kiện nầy chứng tỏ lòng sốt sắng và tình yêu thương của quý vị đối cho đồng bào nạn nhân thiên tai bão lụt.

Chúng tôi chân thành ghi nhớ cử chỉ cao đẹp của quý vị và cảm tạ sự tin nhiệm của quý vị đối với Đuốc Nhà Nam.

Kính chúc quý vị dồi dào sức khỏe. Chúc quý vị cùng bửu quyến mọi sự An Lành.

ĐUỐC NHÀ NAM

Sau vụ lụt thứ hai ở miền Trung

ĐỒNG BÀO THÊM ĐÓI RÉT

Hoa màu và trâu bò càng bị thiệt quá nhiều

CẤP THỜI : (lúp gạo, mèm, lúa giống, phân bón, cho vay tiền — LÂU DÀI : tái thiết công sở, kiều lộ, trị thủy

SAIGON (8-12).— Ủy ban Trung ương Cứu trợ Nạn lụt miền Trung đã cho biết :

Trong phiên họp Hội Đồng Nội Các chiều ngày 7-12-1970, Bác sĩ Phan quang Đán Chủ tịch UBTƯCTNLMT trình bày cể vụ bão lụt mới ở Quân khu I xảy ra từ ngày 29-11-1970 đến ngày 4-12-1970 và đề nghị một số biện pháp khẩn cấp để cứu trợ đồng bào, ngăn ngừa nạn đói và tái thiết Quân khu I.

7 biện pháp cứu trợ

1.— Vụ lụt mới làm hư hại hoa màu rất nhiều. Thói gieo tái sanh rất cho kịp mùa tháng ba lại chỉ còn rải ngắn ngủi. Vì vậy bắt buộc phải dùng lúa giống Thần Nông. Ủy Ban Trung Ương đã nhờ Bộ Cải Cách Điền Địa và Phát Triển Nông Nghiệp khẩn cấp mua thêm 5 triệu đồng lúa giống Thần Nông ở Long An để không vận ra Quân Khu I.

Lúa giống Thần Nông đòi hỏi phân bón. Nhu cầu địa phương ước lượng vào khoản 2.000 tấn.

2.— Vì trâu bò chết quá nhiều, nhất là ở Quảng Trị và Thừa Thiên nên vấn đề cung cấp một số máy cày cho nông dân có tính cách kiểu mẫu, thiết cần mua ngay 161 100 máy cày loại nhỏ cho nông dân dùng trong phạm vi phát triển cộng đồng.

3) Vì lúa gạo địa phương hư hại một phần lớn nên nhu cầu tiếp tế gạo cho Quân khu I tăng gia ít nhất là 50%. Trước khi xảy ra vụ bão lụt, nhu cầu hàng tháng là 18.000

Xem tiếp S trang 6

Xem tiếp K trang 6

Rùng rợn trong « vụ Mỹ Lai »

Một nhà sư bị Calley bắn

vào mặt, đầu bể văng ra từng mảnh

GEORGIE Tuần này tòa án xử vụ thảm sát Mỹ Lai nghe chứng nhơn chứng cuối cùng. Trong số này có anh Charles Sideday, nơi viên vô tuyến được vụ được quyền trung ủy Calley, đã được thấy vận mặt những sự việc rùng rợn.

Sideday đã thấy Calley bắn 1 vị sư chùng 40 hay 50 tuổi và 1 trẻ em. Tòa hỏi :

— Calley nhắm vào đầu khi bắn vị sư ?

— Nhắm vào ngay vào giữa mặt

TRƯỚC TÒA MẶT TRẬN VÙNG 3 SÁNG 8-12

2 thằng Tây treo cờ VC

bị 3 và 4 năm tù ở

Bị can cho là « án quá nhẹ » và trước đó đã từ chối và phản đối những lời binh vực của Luật sư chỉ định biện hộ

của HOÀNG PHƯƠNG NAM

SAIGON (8-12).— Dưới sự chủ tọa của ông Chánh thẩm Lê minh Liên, hồi 9giờ rưỡi sáng nay, Tòa án Mặt trận Vùng 3 đã họp để xét xử hai thằng kêu án tội phá rối trị an ngày 25-7-1970 tại Saigon được dư luận gọi là « vụ hai thằng Tây treo cờ VC ».

Cả hai bị can là Messrs André Marcel 25 tuổi và Debrix Jean Pierre 26 tuổi, khai trước Tòa, vì nhận thấy người ngoại quốc nhất là người Mỹ đã làm thối nát xã hội Việt Nam, tôi cảm xúc đó là do sự hiện diện của những người ngoại quốc và cũng do những lời đã chấp nhận sự kiện đó, nên họ rải truyền đơn chống chánh phủ Việt Nam Cộng Hòa cũng tương cờ MTGPNN.

Vô tình họ phạm vào luật lệ VNCH

Cả 2 bị can đều không chấp nhận tội biệt bị của luật sư. Tuy nhiên luật sư Dương Minh Đông cho rằng chỉ định của luật sư đoàn cũng đã hoàng hôn bình vực 2 bị can cho rằng lạc thiếu thời Messrs và Debrix bị

Xem tiếp R trang 6

sẽ khai mạc tại phòng họp quốc tế Hoàn Mỹ 9-12

SAIGON (8-12).— Đại Hội Liên Hiệp Nghệ sĩ A châu kỳ thứ 6 nhóm tại Saigon với sự tham dự của 101 120 đại diện của 8 quốc gia A châu gồm Trung Hoa Dân quốc, Indonesia, Nhật, Đại hàn, Lào, Phi Luật Tân, Thái Lan và VNCH. Quan sát viên từ các nước Úc đại lợi ; KPC, Tân Tây Lan và Ấn độ cũng sẽ dự lội nghị này, sẽ chánh thức khai mạc ngày mai dưới sự chủ tọa của TH.VNCH Nguyễn văn Thiệu, và kéo dài trong 5 ngày.

Các vấn đề sẽ được thảo luận tại Hội nghị này gồm vấn đề kinh tế hậu chiến VN, cuộc chiến đấu chống CS tại A châu, việc phát triển các mối hợp tác kỹ thuật và kinh tế giữa các nước A châu, việc duy trì và bảo vệ hòa bình tại A châu và việc thành lập 1 Trung Tâm Văn Hóa A Châu.

Trong hai ngày qua, các phái đoàn Dân biểu — Nghị sĩ các nước phó hội đã lần lượt đến Saigon. Hôm nay, 8-12 có một phiên họp ký bộ, chuẩn bị cho phiên khai mạc tại Phòng họp quốc tế của khách sạn Hoàn Mỹ (Malesic cũ)

Nàng Ba Xi tức MARTINE có đem theo nhỏ bà bình của nàng và mẹ (bà Huế) chụp sau ngày nàng được tha ra tổng tích là trường nữ của Tổng thống Bokassa. Nàng nói « những hình nầy do mấy ông ở Saigon chụp ». Về đây là một trong số hình của Martine trong theo đến Bangui mà có một số ít người được xem.

Nhìn trong hình, chúng ta dễ dàng nhận ra Bà Ngoại giao VNCH và Bà Xi-Martine đang chung vai các viên chức cao cấp của Bộ Ngoại giao. (Xem trang 3)

BAXI Từ Bangui gởi về Đuốc Nhà Nam

T.TH. BOKASSA *nói tiếng... VN*

mừng con gái tại phi trường N'Poko ở Bangui

Dưới sự chủ tọa của T.Th. Ng-văn-Thiệu

Đại hội liên hiệp Nghị sĩ A-Châu

Góp ý-kiến về vấn-đề

Tăng lương Giáo chức tư thục

của NGUYỄN-KHẮC-THUẬN

Từ mấy tuần nay, vấn đề tăng lương giáo chức tư thục được nhiều báo đề cập. Lập trường phần đông là hình vực sự đòi hỏi chánh đáng của giới nầy. Giáo chức tư thục đã kèm theo yêu sách của mình với một điều kiện là chủ trường không được tăng học phí. Lý do là chủ trường, với số học phí thu hiện tại đã lời quá nhiều. Nếu phải trả bớt một số để dài thọ giáo chức tư thục thì công không đáng là bao...

I.— PHẠM VI VẤN ĐỀ

A).— Theo sự nhận xét của chúng tôi thì vấn đề tăng lương giáo chức tư thục nằm trong một phạm vi rộng lớn hơn : Tương quan giữa chủ nhân và công nhân ; tương quan giữa chủ nhân xí nghiệp và tư chức. Hay rộng hơn nữa giữa chủ sở và công chức thừa hành. Nếu chánh quyền có một chánh sách rõ rệt giải quyết ổn thỏa những tương quan trên thì vấn đề lương bổng giáo chức tư thục đương nhiên sẽ được thu xếp. Cuối bài nầy chúng tôi sẽ trình bày quan điểm của chúng tôi về một đường lối giải quyết.

B).— TRƯỜNG HỢP ĐẶC BIỆT CỦA GIÁO CHỨC TƯ THỤC

Sự sinh hoạt của giáo chức tư thục có những điểm giống và khác với tư chức, công nhân hay công chức. Giáo chức tư thục giống lãnh lương giờ hay tháng như những giáo khác và làm việc dưới sự chỉ huy của một thượng cấp.

Điểm dị đồng là công việc của một giáo chức không thể so sánh với một thợ kỹ đánh máy hay một kế toán viên. Cộng xong một làn số hay đánh máy xong một công văn, một thư từ là ngôi nghỉ cho công việc mới tương tự. Tánh cách văn hóa của nghề nghiệp, vai trò kiến tạo đầu óc trẻ em bắt buộc nhà giáo luôn luôn phải cảnh giác, phải có sáng kiến, phải hy sinh khi hoàn cảnh đòi hỏi. Công việc luôn luôn phải biến cải.

Bởi vậy, khi một giáo chức tự xem mình như một tư chức làm xong một công việc nào đó rồi có quyền nghỉ, chỉ chú ý đến đối tượng của mình là ông Hiệu Trưởng như người thơ ký nhìn ông Chủ Sự, thì kết quả của công việc giáo dục không còn gì nữa. Chất nhựa đã kích-thích nhiệm-vụ thiêng-liêng của một nhà giáo đã khô cằn.

Và khi một giáo chức tự xem mình như một công chức : làm hết giờ rồi nghỉ, hay đỡ không cần, cuối tháng vẫn lãnh

(Xem tiếp U trang 6)

ĐẶC BIỆT của ĐUỐC NHÀ NAM

Từ Tài Chánh lệ thuộc tới Tài Chánh tự túc

MỘT HIỆN TƯỢNG CHƯA TỪNG CÓ :

Nước viện trợ và nước nhận viện trợ cả hai đều kiệt quệ

của Biên Tập Kinh tế Tài Chánh ĐUỐC NHÀ NAM

BÀI XVIII.— Bản chất của xã hội kỹ nghệ là KIẾM LỢI. Mục thước để đo giá trị con người trong xã hội kỹ nghệ là sự thành công tột chót. Cứu cánh của xã hội kỹ nghệ là tạo ra của cải nhiều nhất và nhanh nhứt dầu phải tàn xuất vũng đạn giết dân tộc khác.

Trước kia, triết gia Auguste Comte cho rằng giữa các xã hội kỹ nghệ không thể có chiến tranh. Những tiến cố xảy ra từ đầu thế kỷ hai mươi hoàn toàn trái ngược với sự nhận định của triết gia đó. Ta lại có cảm tưởng rằng tình trạng những nước kém mở mang đối với xã hội kỹ nghệ chẳng khác cưu non đứng giữa đàn cọp.

(Xem tiếp G trang 6)

Mỗi ngày, bạn nhớ đọc nơi trang 5

★ Chuyện dài mới « *PHONG TRẦN* » của Ph. Từ Anh

Và thiên sưu-khảo giá trị của một nhân vật Mỹ viết nơi trang 2 :

★ VIỆTNAM: DI SẢN CAY ĐẮNG... CỦA HOAKỲ

Thân gởi bạn đọc

Vì lý do riêng, bạn VIỆT LANG QUÁN xin được nghỉ cái hôm. Và bạn sẽ trở lại coi đọc giả thân mến đuốc mục ĐUỐC NHÀ NAM TRƯỚC THỜI CUỘC trong ngày mai.

B.N.N.

Ở ĐÂY, KHÔNG CÓ VẤN ĐỀ CHÁNH TRỊ, CHỈ CÓ LỊCH SỬ ĐƯỢC GHI LẠI TRUNG THỰC SAU 5 NĂM TÌM TÒI TRONG NHỮNG NÚI TÀI LIỆU

BIÊN-BIÊN-PHỦ 100%

Ở ĐÂY, TẤT CẢ SỰ THẬT ĐÍNH CHÁNH NHỮNG SAI LẦM, THIÊN KIẾN VÀ THIẾU SÓT TẠI «MỘT GÓC HOÀ NGỤC» CỦA CHIẾN TRANH VIỆT NAM

(Số 112)

Ngày 24.4 đô đốc Radford cần muốn thuyết phục ngoại trưởng Eden, tử Luân Đôn tới Bale để tham dự phiên nhóm của Hội đồng Minh ước Bắc Đại Tây Dương. Ông muốn mạnh vào sự ủng hộ cần thiết của Anh và nài nỉ xin cho được một lời tuyên bố mà thôi, một lời tuyên bố tượng trưng cũng được.

Nhưng Eden từ ra không thể lay chuyển. Ông duy trì lập trường là chánh sách Mỹ nếu cần cứ trên cuộc canh tạc BV, sẽ lôi kéo quân lực Mỹ trực tiếp tham chiến như đã xảy ra ở

Vì Anh không đồng ý, Mỹ không thể cho Không quân oanh tạc ĐBP. Mỹ chỉ giúp Pháp 15 pháo đài bay B.29 không có phi công

Cao Ly. Và một khi Mỹ tham chiến, Mỹ sẽ lôi kéo những nước khác nữa.

Ngày chủa nhựt 25-4. ông Eden về Luân Đôn dự một buổi nhóm của Hội đồng Nội các quyết định một lần dứt khoát : Anh quyết tâm tất cả mọi việc cho Hội nghị Genève thành tựu.

Tất cả các dự án đã thiết lập để cứu ĐBP đều sụp đổ trong cuối tuần. Chỉ còn có việc thu xếp các tài liệu cho các sử gia dùng sau này sao cho được tốt đẹp và một việc nữa là mô tả vào các văn kiện ngoại giao cho đúng thể tục.

Ngày 24-4 ngoại trưởng Dulles gửi cho ngoại trưởng Pháp Bidault một bức thơ thảo tại tòa đại sứ Mỹ, câu đầu nói rằng : «Một hành vi chiến tranh chỉ có thể thi hành nếu nó có sự cho phép của Quốc hội Mỹ».

Các đoạn kế tiếp trong bức thư đem những luận chương thông thường ra để tránh trách nhiệm, như ĐBP thật ra không quá quan trọng như dự luận lầm tưởng : ĐBP không thể được cứu vãn bằng các cuộc không tập ; ĐBQ đã gây đủ tổn thất ghê gớm cho đối phương rồi.

Bức thư phúc đáp của ngoại trưởng Bidault gửi đi cùng ngày tới ngoại trưởng Dulles ở tòa đại sứ Mỹ, dùng những luận chứng thông thường của Pháp và thêm một câu chốt : sự hiện diện quân tập trung tối đa quân số ở chung quanh ĐBP cho phép chúng ta tin tưởng rằng nếu thi hành cuộc oanh tạc sẽ gây tai hại lớn lao cho họ và làm nghiêng cán cân liên quan lực lượng về phía Pháp.

Còn nước cờ cuối, Pháp còn cố gắng vận động lần cuối cùng với vị lãnh đạo giải cứu nước Anh : Thủ tướng Churchill. Cuộc hội kiến giữa Thủ tướng Anh và đại sứ Pháp Rémi Massigli diễn ra ngày thứ ba 27-4 trong khi các nước Tây phương đã kéo nhau đến Genève để phối hợp giải quyết vấn đề chiến tranh Cao Ly và Đông Dương. (Hội nghị Genève khai mạc ngày 26-4. Ngày 27-4 hai ngoại trưởng Bidault và Molotov mở cuộc hội kiến riêng).

Trong khi đại sứ Pháp Massigli hội kiến với ông Churchill, nhà lãnh tụ già này có một thái độ bất dí bất dịch. Thủ tướng Anh tỏ ý rằng không thể vì số phận của trại binh Pháp ở ĐBP (đã thấy rõ là an bài rồi) — mà nước Anh bỏ trôi qua cơ hội hiếm hoi để giải quyết với các cường quốc cộng sản những vấn đề quan trọng liên hệ tới hòa bình và chiến tranh.

Vị lãnh tụ nước Anh nói với đại sứ Pháp : « Xin ngài đừng cố lay chuyển tôi bằng quyết nghị của quý quốc. Tôi đã từng trải qua nhiều thất bại. Tôi đã cầm cự được. Tôi đã không thương hại. Tôi đã ghi những thất bại như các vụ Tân Gia Ba, Hương Cảng, Tobruk, Bây giờ Pháp có vụ Điện Biên Phủ, »

Buổi chiều, Thủ tướng Churchill tuyên bố tại Hạ viện, giữa những tiếng vỗ tay hoan hô của dân biểu : « Chánh phủ của Hoàng gia Anh không sẵn sàng cam kết về một hoạt động quân sự cứu Anh ở Đông Dương khi mà chưa thấy kết quả của Hội nghị Genève ».

Chiến dịch « kên kên » cũng bắt đầu hấp hối trước khi ra đời. Tuy vậy ngày 26-4 tướng Caldara chỉ huy đoàn phi cơ B-29 ở Clark Field vẫn của trực quan Đông Dương để chính bị chương trình oanh tạc ĐBP.

Mat tiếp

«Đuốc Nhà Nam» đọc sách ngoại quốc

VIỆT-NAM

một di sản cay đắng trong chánh sách đối ngoại của Hoakỳ

Nguyên tác của ARTHUR M. SCHLESINGER JR cựu Cố vấn của Tổng Thống J. Kennedy

TRƯỜNG HIỀN dịch

CHƯƠNG THỨ NHƯT

Nhận xét về chính sách ngoại giao của Hoa Kỳ

(TIẾP THEO)

Không ai thắc mắc về sự thành thật công rõi mong ước của Tổng thống Johnson muốn có một sự thỏa thuận hòa bình chương thuyết cho Việt Nam song chánh quyền vẫn cạch rõ rằng, trong thỏa thuận thuyết vẫn là mục đích tối hậu, chánh phủ Mỹ vẫn không xem thương thuyết có ích lợi vào lúc này (Không 4 1970) Tại sao Hoa Thịnh Đốn cứng cổ đòi vào bàn hội nghị Hanoi, qua lời Mạc ư Khoa, đã rõ ra nhưn đeo trong những điều kiện họ đưa ra ?

Vào tháng 4 năm 1965 Hà Nội đã đặt điều kiện 4 điểm như là căn bản cho cuộc thương thuyết. Những điểm này không tuyệt lợi gì Hà Nội. Chúng bao gồm những ước định vô vọng như sự rút quân của Mỹ khỏi Nam Việt, (mặc dầu không nói rõ rút trước hay sau khi thương thuyết) Sự dàn xếp sau cùng những vấn đề nội bộ của Nam Việt phải « phù hợp với chương trình của Việt cộng » Nhưng điểm này dễ biết nếu như chúng bám ý vững Mỹ phải triệt thoái trước khi thương thuyết, rõ ràng không thể chấp nhận được về phía Mỹ.

Quan điểm của Hoa Kỳ là cần Mỹ sẵn sàng ngưng đi bom Bắc Việt với điều kiện, như trại Tim đã viết « có sự ứng thuận thương thuyết » Thế nên ngày 16 tháng hai năm 1966 Bộ Trưởng Ngoại giao viết bả « Mặt trái nước bản Hanoi sẽ bằng lòng nói chuyện nếu chúng ta ngưng đội bom Bắc Việt. Chúng tôi đã đồng ý hai lần nhưng vẫn không có gì thay đổi. Hanoi không muốn đến bàn hội nghị » Ngày 13 tháng 3 năm 1966. Phó tổng thống nói nếu Hanoi chưng tỏ có lưu tâm đến việc thương thuyết trong khi gian ngưng đội bom « hiển nhiên sẽ bỏ đổi mà. »

Năm nay cả Kosygin lẫn U Thant đều bảo rằng Bắc Việt sẵn sàng đáp ứng những điều kiện này. Họ cho rằng nếu nước Mỹ ngưng oanh tạc Bắc Việt và điều kiện cuộc thương thuyết có thể khởi xướng. Không có đề cập gì đến « Bốn Điểm » Theo ông Lippmann, nói một cách khác, họ đã đem cho chúng ta lời hứa đảm đang điều chúng ta đưa ra năm 1966 — ngưng oanh tạc để thương thảo không điều kiện gì cả ; để được thương thảo thuận

Dĩ nhiên không có gì chắc chắn rằng Mạc ư Khoa có thể đưa Hanoi đến bàn hội nghị với những điều kiện này. Lòng ưa chuộng thương thuyết của ông Hồ Chí Minh thì dễ dặt và mơ hồ. Để nghị của Nga sẽ thật hấp ngẫu. Nếu được như thế trách chiếm sẽ về Mạc ư Khoa. Nếu chúng ta thực sự muốn thương thuyết, chúng ta có cơ hội để làm điều hiện nay năm 1967 với các điều kiện như chúng ta đã làm kiểm năm 1966.

Thế nhưng chúng ta lại không chấp thuận những điều kiện này Hoa thanh Đốn lại có quan điểm cho rằng cần và đủ khi Hà nội phải đáp điều mà Mỹ không đặt ra cách dây nói năm Vế phía đe hiện, chúng ta chỉ đòi hỏi một đối lời bảo đảm tiếp quyết cho một hành động xuống thang tương xứng không qui định — chỉ một bước thì phải lùi lại. Bạn Hồng Đức đã đề lý việc ngưng oanh tạc « Thế trong thư riêng gửi Chủ tịch Hồ chí Minh, Tổng Thống Johnson tỏ ra quyết liệt và đi sâu vào chi tiết hơn. Ông tự nói rằng sẽ ngưng oanh tạc Bắc Việt « ngay khi nào được bảo đảm Hà nội sẵn sàng nhập vào Nam Việt không làm cho chúng ta đi xâm kiểm đến ». Thế có nghĩa — như ông Reston viết to Nếu Ông Times Bao (The Wewyork Times đã chặn đứng rằng « Bắc Việt (phải) ngưng xâm nhập trước ... » trước khi Mỹ ngưng oanh tạc. Thế có nghĩa ông Hồ sẽ không cần có thể cung ứng cho lực lượng ở Nam Việt trong khi Mỹ vẫn còn ném ông cho lực lượng Mỹ. Đề nghị ấy y của ông Johnson về việc ngưng tăng gia quân lực Mỹ ở Nam Việt không làm thỏa mãn nhà lãnh đạo Hà nội. Đông lòng nghĩ rằng đã có 420.000 quân Mỹ ở miền Nam và 50.000 đoàn viên Nam Việt. Như thế theo sự giải thích của ông Reston, quân đội Mỹ qua luận điểm Tổng Thống Johnson sẽ rút đi « lòng và điều kế định đang bị cắt ngoài vòng cấp nâng lực từ miền Bắc. » Có ai lại nghĩ rằng điều kiện như thế sẽ được Hà-nội hưu ý không ?

Không những Tổng Thống Johnson đã làm cho quan điểm của Mỹ cứng rắn hơn bằng điểm chánh thức mà cũng chẳng Mỹ được biết. (Thư gửi ông Hồ được Hà nội cũng bộ) ông ta còn mô tả để nghị của Hà nội như là đòi hỏi chúng ta phải ngừng vô điều kiện và mất mát (chấm mạnh hồ này) chúng được xuất sự của chúng ta ». Hoa kỳ cần nhớ mực cho rằng Hanoi đòi hỏi phải ngưng oanh tạc mà thôi. Điều này đã làm cho chúng ta càng miễn cưỡng không muốn thương thuyết vào lúc này. Và chúng ta cũng Kosygin lẫn Podgorny lên không đã đồng ý thì ngưng oanh tạc mà thôi. Ông Hồ Chí Minh trả lời « Nếu chánh phủ Mỹ muốn có những cuộc nói chuyện như thế, thì phải chấm dứt, vô điều kiện những cuộc ném bom cùng những hành động chiến tranh khác chống lại nước Việt Nam dân Dân Chủ Cộng Hòa. » Ông Hồ đã không đòi hỏi mà mà Mỹ phải ngưng xuống cho rằng một quốc gia có thể cho dợt một quốc gia khác thì quyền sẽ không bao giờ, không bao giờ nên bom một quốc gia khác chịu là phải lý. Đó là sự vi phạm quyền tự chủ mà không một quốc gia nào chấp thuận.

Chắc chắn chủ mất mát so ám vang nào trong đề trong những lời lẽ ấy ngày được từ Hà nội. Song một nền ngoại giao tại giới hàn cũng sẵn sàng như chúng ta vào phơi kỳ không không nên tiên Cuba. Hồi kỳ, hai phía đều đặt vào những để nghị mà chính của Kennedy, chúng ta phải lựa chọn và đáp ứng để nghị nào phù hợp với quyền lợi chúng ta nhất. Vì không chúng ta thực thể bỏ lỡ chúng điều có thể chấp nhận được để sự cùng bước vào những để nghị không thể chấp nhận được, hầu chúng ta đã rơi vào thế chiến thư ba.

Nếu chúng ta thực sự muốn thương thuyết vào tháng 2 năm 1967, chắc chúng ta đã ngưng oanh tạc trước hết và nhận của người Nga và giao cho họ trách nhiệm phía Bắc Việt đến bàn hội nghị. Mặt khác, nếu chúng ta không tưởng tượng ta được kết quả thảo đành của cuộc thương thuyết, có lẽ chúng ta cũng làm đúng những gì chúng đã làm — làm ngơ trước đề nghị của Nga tuyên bố rằng chúng ta buộc rõ Hà nội vào Kosygin và Podgorny chỉ xác nhận các điều kiện qua đang đàm Hà nội, và đưa ra những đề nghị mà chúng ta biết chắc chắn Hà nội sẽ khó nghe chăng. Trách nhiệm chánh phủ Mỹ đã bắt buộc phải đề ngưng chiến là Hà nội phải chấp thuận. Chắc chắn chủ mất mát so ám vang nào trong đề trong những lời lẽ ấy ngày được từ Hà nội. Song một nền ngoại giao tại giới hàn cũng sẵn sàng như chúng ta vào phơi kỳ không không nên tiên Cuba. Hồi kỳ, hai phía đều đặt vào những để nghị mà chính của Kennedy, chúng ta phải lựa chọn và đáp ứng để nghị nào phù hợp với quyền lợi chúng ta nhất. Vì không chúng ta thực thể bỏ lỡ chúng điều có thể chấp nhận được để sự cùng bước vào những để nghị không thể chấp nhận được, hầu chúng ta đã rơi vào thế chiến thư ba.

Nếu chúng ta thực sự muốn thương thuyết vào tháng 2 năm 1967, chắc chúng ta đã ngưng oanh tạc trước hết và nhận của người Nga và giao cho họ trách nhiệm phía Bắc Việt đến bàn hội nghị. Mặt khác, nếu chúng ta không tưởng tượng ta được kết quả thảo đành của cuộc thương thuyết, có lẽ chúng ta cũng làm đúng những gì chúng đã làm — làm ngơ trước đề nghị của Nga tuyên bố rằng chúng ta buộc rõ Hà nội vào Kosygin và Podgorny chỉ xác nhận các điều kiện qua đang đàm Hà nội, và đưa ra những đề nghị mà chúng ta biết chắc chắn Hà nội sẽ khó nghe chăng. Trách nhiệm chánh phủ Mỹ đã bắt buộc phải đề ngưng chiến là Hà nội phải chấp thuận.

Chắc chắn chủ mất mát so ám vang nào trong đề trong những lời lẽ ấy ngày được từ Hà nội. Song một nền ngoại giao tại giới hàn cũng sẵn sàng như chúng ta vào phơi kỳ không không nên tiên Cuba. Hồi kỳ, hai phía đều đặt vào những để nghị mà chính của Kennedy, chúng ta phải lựa chọn và đáp ứng để nghị nào phù hợp với quyền lợi chúng ta nhất. Vì không chúng ta thực thể bỏ lỡ chúng điều có thể chấp nhận được để sự cùng bước vào những để nghị không thể chấp nhận được, hầu chúng ta đã rơi vào thế chiến thư ba.

Điều đáng tiếc là các viên chức cao cấp và điều đặt sai lầm lý kiến người khác. Bộ trưởng ngoại giao đã nói « Những để nghị của một đoàn giống như những để nghị của Thượng nghị sĩ Kennedy (Roosevelt) đều đã được khác thác trước khi trong khi và kể từ kỳ nay chúng hoàn lại — Tôi cũng mong lại kết quả tuy nhưng. Bà Đại Thương viện Mansfield thông minh, hẳn phải biết rõ để nghị của chánh quyền nhằm đến mục hành động trước của Hà nội thì hoàn toàn khác biệt với để nghị của Thượng nghị sĩ Kennedy.

Làm sao có thể mà tả hai để nghị — một ngưng oanh tạc vô điều kiện và một có điều kiện — như thể có nội dung giống nhau được... ? Làm thế nào Tổng Thống Mỹ lại có thể nói rằng chúng sẵn tại miền Bắc để làm cho quốc gia chúng ta không thể chúng ta được cam kết cùng của đích quân ở miền Nam ? Ông tuyên bố « Nếu như hy cứ phải kiện vào lòng hình ảnh chúng ta qua vị gian nói như qua vị công hình đối với những người đang bắn chúng ta, thì phải tự hỏi chúng ta biết để nghị nào lại đối quân đó? Mỹ không được chúng ta để tự vệ và là nhà nước quốc gia tại ở miền Nam, Nương lâm lắm nhưng chúng lâm sáng nhưng thêm cực thảo hiểu cũng như điều tra chánh quyền.

Tuy thế, tôi vẫn không cho rằng ý muốn thương thuyết của chánh quyền là không hợp lý. Tôi nghĩ cần ý do đang sau nó là như thế hãy chánh quyền dường như sẵn sàng đàn hiểu vừa rồi của Hà nội như là sự đáp ứng đối với quốc oanh tạc ở miền Bắc và, do đó, là một sự biểu hình chủ chánh sách oanh tạc.

Trong khi ấy, rõ ràng chánh phủ Mỹ không hiểu được cuộc thương thảo để đưa to kết quả mức muốn như thế nào, nên gây sang một bộ phận cần của quân sự hiện tại. Hơn nữa chánh phủ mong đợi một tình trạng chính trị lo đình ở Nam Việt sẵn qua việc thành lập một chánh quyền dân sự (mặc dầu nếu như sau tôi chiến trường Kỳ lên của chánh phủ Saigon) (người ta nói nghĩ ngờ về mức độ hỗ định của tình hình ở đây) Vì chỉ hy vọng đoàn rằng, nếu chúng ta cố đi bom thêm vài tuần nữa ; Hà nội sẽ phải lo chấm dứt chiến tranh hơn Saigon sẽ ở trong tình trạng tồi đẹp hơn ; Và chúng ta có thể thương thuyết trong những điều kiện thuận lợi hơn.

(MAI TIẾP)

Dành cho các bạn trẻ — Thơ bài gửi **Minh Trí**

TUỔI HỒNG

DOÀN VĂN HỒNG

tuổi trẻ

Lời cho mẹ

Đã mấy mươi xuân qua trong mẹ
Tuổi thời gian sau ngày thăng tim ở
Mồn tóc trắng mẹ bay trong gió xám
Con nghe buồn lên tràng sợi vương vương

Đã mấy mươi xuân mẹ khô sầu
Thương con tính mẹ chất ngất ngun
Gánh buồn đeo thêt khóc sầu thu tường
Ta thâu canh mẹ ngồi trên cùng đêm
Hồi mấy mươi xuân qua trong lòng mẹ
Khô sầu sau xác mẹ vun mang
Mẹ ơi ! biết chăng lòng con trẻ
Cùng mẹ cao đầy tựa bể sâu
Con chắp tay lên lên chọn gối
Mẹ ơi mình mẹ cuối tuổi
Ngày sau sẽ lẻ ở trong mẹ
Đỡ con hoài trong tay mẹ thương yêu

ANH QUỲNH

(kính dâng mẹ của con)

Chiều thu mưa rơi

Chiều thu mưa rơi nhanh
Phố buồn trong hiu quạnh
Gió mưa ngăn lành lạnh
Rơi nhẹ nỗi vô tình
Chiều mưa con mưa thu
Ướt đượng chăng cánh đã
Tiếng mưa ngăn sầu sực
Bâu trời sao dm ...
Chiều mưa mưa thu qui
Gió thu tờ xu tới
Là thu rơi là tà
Mang giọt sầu lên khóc
Chiều mưa mưa rơi mau
Nước mưa tuôn rồi ào
Con gió lạnh lên cao
Cảnh vật đã lạc mất
Phố buồn trong lu đao
Chiều mưa thu đang qua
Trong sinh mất nhật nhân
Mưa thu sao buồn lạ
Nhớ chuỗi ngày đã qua.

KHA TÙNG LINH

(B.N. Hoa Bằng Lăng SG)

CƯỜI một tí

Bàn Tay

Vào giờ tính thấy hết cả lớp :

— Tam trừ sáu tám còn mấy ? Cả lớp hoàn toàn yên lặng. Thầy tiếp:

— Đó tức thì dụ chu mấy en biết đó ! Thì đụ tôi đã tính đó hết trên bàn tay, nếu cả, trừ lấy thì còn mấy cái ?

Tự vội đưng dậy bảo :

— Dạ, thưa thầy của cái... bàn tay ạ !

— ???

VÕ HỮU CHÍNH

THUỐC GIA TRUYỀN TRỊ KẾT QUẢ 100/100

BỊNH :

LẬU MỦ KINH NIÊN
Không có Mủ thường, chỉ mỗi buổi ống cùng tiểu tiện hơi rắt nhẹ.
Sang Độc Phong Ngứa
Nổi mực ngứa, ăn đã phong ngứa nhiều, hoặc lan ra khắp mình.
MỐNG GÀ HOA KHÊ
đã giao hợp với người có bịnh mực ở của mình hay đương vật

(ăn không ngon tay chân sẽ nổi mỏi mết ngứa nhi mực của mình Nam giới thường bị đo trước nhiều nhỏ ở hàng sung đó nhược.

DÀN BÀ HUYẾT TRẮNG — HỘT SOÁI

CÔ TRỊ CÁC LOẠI PHONG TÌNH HOA LIỄU

Đài rất, nhớn trong ống tiểu, lớc có mủ, cồn mực đỏ ngứa xung.
Địa Chỉ 561 Trần hưng Đạo Sàigòn Cầu Chàng số 14632
Giờ làm việc : Sáng từ 8g tới 12giờ Chiều từ 3g tới 7 giờ Chiều Chủ Nhựt sáng!

tuổi trẻ

Còn một tình thương

(Cho các bạn Tuổi Hồng (Noel 70)

Bé Dung từ mình rên nhỏ nhỏ đến nỗi bé nhăn nghiêng, khuôn mặt xanh xao vì bệnh rồng rồn một hai mùa nơn hành trong nhà nhỏ Thành thoáng bé rả lên rồi em lấy mặt khác nữa nữa...

Tôi đứng lặng nhìn con bé. Tại nghiệp nợ quá ! Chị Quyên nó vừa nhờ tôi sang trong chăng hộ để đi mua gói thuốc. Mấy tuần nay bận vì học thi kỳ Đệ Nhất lục cá nhân tôi đã sang thăm bé Dung. Tình cảm bàn qua, mẹ bé sang nhà, tôi hỏi thăm thì biết bé bơn bệnh hơn tuần nay.

Buổi sáng vừa đi học về là tôi chạy sang thăm bé. Chao ôi ! cô bé Dung nằm ngửa dê yêu đầu mắt rồi, mặt mũi tái đi. Dây chỉ một bé Dung gầy yếu vòi lên da xanh mướt, đôi mới khô đã cùng oằng qui trong con sốt. Tôi rưng rưng nước mắt, cầm bàn tay xương vẩu của bé gọi khẽ :

— Này bé ơi ! thức dậy chơi với chị đi, trong Sao nằm hoài vậy ? Dậy lì nhé, chị có mua xi muội cho bé nữa.

Cô bé mở chòng mắt, ngo ngác, xa lạ không nói một tiếng nào vội khép lại. Tôi sợ trán bé. Trời ơi ! Nóng quá. Tôi đàm hoảng định chạy về nhà lấy một ít thuốc trụ sinh cho bé uống, nhưng nghĩ lại chả có ai ở đây. Bé Dung đang sốt thế nầy bỏ đi kín ng riên. Chả biết làm sao, tôi nàng đầu cô bé lên lấy khăn ướt đặp trên trán. Chị Quyên đi lâu quá, có hơn nửa giờ rồi.

Tôi bắt khoản sự nghĩ, tình trạng nầy kéo dài thêm ít nữa con bé dám chết lắm. Sự sợ hãi chiếu tôi đâm liều, vì đặt bé Dung nằm ngay ngắn và cần thận tôi chạy qua nhà bên ngoài.

Tôi ba chân bốn cẳng chạy về nhà gọi mẹ. Mẹ tôi vội chạy sang, lúc ấy chị Quyên cũng vừa về tới, trên tay chị cầm gói thuốc. Tưng giọt nói hối nhỏ nhẹ đã trên khuôn mặt trắng xanh của chị, có lẽ chị ấy chạy bộ khá nhiều. Mẹ tôi bảo chị bảng bé Dung đi bác sĩ ngay kẻo nguy lắm. Chị Quyên hối tôi nhìn em nước mặt đoanh trông, ý i chợp vội vàng ra dầu ngõ gọi xe...

xXx

• Đêm đông lạnh lẽo chưa sinh ra đời. Chúa sinh ra đời nơi trong hang đá nơi máng lừa. Trong hang Bê Lem... •

Bé Dung sau sự nguy cấp lần đầu, tế chợp mắt bao tôi ?

— Chị Thay ơi ! Giáng Sinh nay bé lớn sao đi lễ được hách.) ? Sao bé cứ lạnh lùng, bé chả ra vẻ nên chị ơi.

Tôi mỉm cười, vuốt nhẹ má cô bé :

— Ô ! Ai mà ở bệnh bao giờ hỏ bé. Bé sang tính dưỡng đi, tối mai nếu bé thuyên giảm thêm ti nữa chị sẽ đưa bé đi lễ chịu không ?

Bé Dung cười nhẹ nhẹ :

— Hình như chúa không thương bé phải không chị ? Hãn bé phạm tội nhiều lắm.

— Ấy sao bé hỏi kỳ vậy. Chúa thương bé lắm chớ. Chúa đem thân hình ta chịu đóng đinh vào cột chính là Chúa đã hy sinh vì tình thương. Chúa thương yêu nhiều loại không phân biệt màu da tuy ai cả. bé nên nhớ sang tình chúa yêu thương vô tư bác ái. Nếu kẻ phạm tội mà biết ăn năn, ban giờ Chúa cứu" ăn năng sha thế. Con nhớ bé, bé bằng đang yêu thế nay, bé nằm đó ngay mà chiếc cây thập đem ra để sẵn tội đầu.

Bé đừng nghĩ vậy nữa chế.

Con bé nhắc đầu nhẹ nhẹ, nó hớp, trán bằng đôi tay nhỏ bé. Nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn nhỏ của bé Dung tôi cảm thấy thương nó lắm sao ấy. Tôi hỏi,

— Bé con nhớc đâu lắm ở ?

Dung lắc đầu ngây ngây :

— Dạ không chị ạ, em đang nghĩ đến ngày Chúa giáng sinh đầy mà Nhà em nghèo quá...

Giọng bé Dung nghẹn lại ở đó. Tôi chợt hiểu, vô vẻ có bé

— Bé yên trí đi, thế nào chị Quyên cũng mua cho bé một cành bằng mà.

Dung nhìn tôi buồn bã.

— Không đâu chị ạ. Nhà em nghèo (lần lại phòn có bệnh hoạn hoài, mỗi em đạo này bán hàng ế ẩm luôn lắm ạ) có tiền mà ăn sinh nhật, chứ đâu mua cây thông ba em cón sống. Noel về chúng em lo trang hoàng nhộn nhịp lắm cơ. Mẹ với chị Quyên lo phần bánh kem và nghèo quay nhé, còn em phụ với ba trang hoàng hang đá, cây thông cho thật đẹp.

Em chính ngồn những dây kim tuyến mắc trên cành thông lắm... đẹp gần đi chị hả. Tôi đến cả nhà đưa nhau đến Giáo đường nghe Đức cha giảng đạo và cầu nguyện. Chị ơi em...

Bé Dung kể say sưa, tôi có vẻ lắng tai nghe cho bé vừa lòng. Tội nghiệp, ba bé mất rồi, giá đình bé làm vào cảnh vô cùng túng quẫn. Chiến tranh đã cướp mất ba bé đây.

Ba bé đã vinh viễn ra đi để về với Chúa, về một thiên đàng tuyệt đẹp. Ba bé đã an nghỉ đói dưới đất, thế giới không ưu phiền, vội lìa. Đêm Noel này bé bị bệnh kh ng biết có đến nhà thờ được chăng ? Tôi an ủi bé. Tôi sẽ xin phép ba mẹ để mời bé nàng nhà dự việc cũng gia đình. Tôi sẽ đưa bé một cái bánh kem cuyệt đẹp, và ông già Noel nữa chứ.

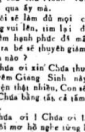

Ông già Noel nhỏ bông cha chú Hoan vừa tặng tôi hôm qua ấy mà.

Tôi sẽ làm đủ mọi cách để bé Dung vui lên, tìm lại được những ấm ám hạnh phúc đã mất. Như thế nay ra bé sẽ thuyên giảm bệnh tình phần nào ?

Chúa ơi xin Chúa thương xót bé. Đêm Giáng Sinh nầy con sẽ cầu nguyện thật nhiều. Con xin nguyện cơn Chúa bằng tấm cả tâm lòng thành kính.

HÀ LAN

(Tà Ao Trắng NDK)

minh trí trả lời

DẠ HOA phụ trách.

Núi Ararat

Núi Ararat là ngọn cao nhất ở Thổ Nhĩ Kỳ với 5.165 thước.

Theo huyền thoại, trước khi loài người biết đến hai chữ «Tôn giáo» thì một trận lụt đã tàn phá trái đất và «nuốt» hết nhân loại.

Nhưng vẫn còn sót lại một vài người (người duy nhất được chứa cho sống sót với gia đình của ông) được lịnh ở trên cao bão hòa phòng phòng thế nay, bé nằm đó ngay mà chiếc cây thập đem ra để sẵn tội đầu.

Bé đừng nghĩ vậy nữa chế.

Con bé nhắc đầu nhẹ nhẹ, nó hớp, trán bằng đôi tay nhỏ bé. Nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn nhỏ của bé Dung tôi cảm thấy thương nó lắm sao ấy. Tôi hỏi,

— Bé con nhớc đâu lắm ở ?

Dung lắc đầu ngây ngây :

— Dạ không chị ạ, em đang nghĩ đến ngày Chúa giáng sinh đầy mà Nhà em nghèo quá...

Giọng bé Dung nghẹn lại ở đó. Tôi chợt hiểu, vô vẻ có bé

— Bé yên trí đi, thế nào chị Quyên cũng mua cho bé một cành bằng mà.

Dung nhìn tôi buồn bã.

— Không đâu chị ạ. Nhà em nghèo (lần lại phòn có bệnh hoạn hoài, mỗi em đạo này bán hàng ế ẩm luôn lắm ạ) có tiền mà ăn sinh nhật, chứ đâu mua cây thông ba em cón sống. Noel về chúng em lo trang hoàng nhộn nhịp lắm cơ. Mẹ với chị Quyên lo phần bánh kem và nghèo quay nhé, còn em phụ với ba trang hoàng hang đá, cây thông cho thật đẹp.

Em chính ngồn những dây kim tuyến mắc trên cành thông lắm... đẹp gần đi chị hả. Tôi đến cả nhà đưa nhau đến Giáo đường nghe Đức cha giảng đạo và cầu nguyện. Chị ơi em...

Bé Dung kể say sưa, tôi có vẻ lắng tai nghe cho bé vừa lòng. Tội nghiệp, ba bé mất rồi, giá đình bé làm vào cảnh vô cùng túng quẫn. Chiến tranh đã cướp mất ba bé đây.

Ba bé đã vinh viễn ra đi để về với Chúa, về một thiên đàng tuyệt đẹp. Ba bé đã an nghỉ đói dưới đất, thế giới không ưu phiền, vội lìa. Đêm Noel này bé bị bệnh kh ng biết có đến nhà thờ được chăng ? Tôi an ủi bé. Tôi sẽ xin phép ba mẹ để mời bé nàng nhà dự việc cũng gia đình. Tôi sẽ đưa bé một cái bánh kem cuyệt đẹp, và ông già Noel nữa chứ.

Ông già Noel nhỏ bông cha chú Hoan vừa tặng tôi hôm qua ấy mà.

Tôi sẽ làm đủ mọi cách để bé Dung vui lên, tìm lại được những ấm ám hạnh phúc đã mất. Như thế nay ra bé sẽ thuyên giảm bệnh tình phần nào ?

Chúa ơi xin Chúa thương xót bé. Đêm Giáng Sinh nầy con sẽ cầu nguyện thật nhiều. Con xin nguyện cơn Chúa bằng tấm cả tâm lòng thành kính.

HÀ LAN

(Tà Ao Trắng NDK)

SỰ KIỆN NƯỚC NHÀ

Từ Hội nghị Genève 1954... ...đến Hòa đàm Balê 1968

Tài liệu lịch sử 15 NĂM CHIẾN TRANH V.N.

(Tiếp theo)

THÁNG 12-1967

— Lực lượng Đồng minh tại VN : HK. 478.000,—Úc. Đại Hàn. Thái. Tân Tây Lan. Phi luật Tân : 60.000VNCH gần 700.000. Theo ước lượng của HK, thì VC và BV có từ 223.000 đến 248.000.

24-12.67 — Tổng thống Nguyễn văn Thiệu từ Úc trở về, tuyên bố, không hề có sự bất đồng giữa hai Tổng Thống VNCH và HK về lập trường đối với VC. không bao giờ thừa nhận MTGPMN.

— Trông West moreland ra lịnh ngưng hành quân cho quân đội HK từ 18 giờ hôm nay đến 18 giờ ngày 25-12. Phủ Thủ Tướng cũng có thông cáo như trên về việc hưu chiến của các lực lượng VNCH.

— Trong cuộc tiếp kiến Tổng Thống Johnson, Đức Giáo hoàng đã yêu cầu ngưng oanh tạc BV. Tổng Thống Johnson trình bày đã ngưng oanh tạc 5 lần nhưng không có hiệu quả.

— Hàng không mẫu hạm HK Kearsarge từ VN tới Sasebo đã phát hỏa và bị hư hại khá nhiều.

— Theo viện thống kê Harris, thì hiện nay, 63% dân chúng HK chống sự ngưng oanh tạc BV, 49% tán thành sự đổ bộ lên BV, 63% đồng ý phải tăng chiến dấu, 66% đòi VNCH gánh nhiều hơn trách nhiệm về chiến tranh.

— Trung cộng lại cho nổ một trái bom nguyên tử 20.000 tấn TNT : đây là cuộc thí nghiệm thứ 7. Bom do hỏa tiễn phóng đi.

— Cựu Tổng Thống Eisenhower lại nhắc : nếu HK rút khỏi VN, thì cả Đông Nam Á sẽ lọt vào tay Cộng sản.

— Chánh phủ Cao Mên gởi công hàm cho chánh phủ HK xác nhận : Mên sẽ chống cự bằng mọi cách nếu có những cuộc hành quân từ bên ngoài vào lãnh thổ Mên.

— 115 phi vụ oanh tạc BV, tập trung vào Đồng Hới Vinh, đèo Mụ Già.

— Tổng Thống Johnson tuyên bố : đã yêu cầu Đức Giáo Hoàng can thiệp để các tù binh tại BV được đối xử nhân đạo hơn, và cam kết cùng Đức Giáo Hoàng tìm mọi cách chấm dứt chiến tranh VN.

— 1.200 quy chánh viên nhóm họp, đại hội tại rạp Thống Nhất, Saigon, và quyết nghị lập hội Ái Hữu tương trợ.

25-12.67 — Theo Bộ Thương mại và Giao thông Nhật Bản, lợi tức của Nhật cả tăng mạnh trong mấy năm qua nhờ dịch vụ cuộc liên quan tới chiến tranh tại VN : lợi tức về các dịch vụ đã là 323 triệu Mỹ Kim (1964) ; 470 triệu (1966) và 456.673.000 tới tháng 11-67.

— Báo Nhân Dân Hà Nội lại bác bỏ các đề nghị hòa đàm của Tổng Thống Johnson

— Theo tin quân sự Mỹ, trong 24 giờ qua, đã có 107 vụ vi phạm hưu chiến, [illegible] thương, phía VNCH : 3 tử thương, 6 bị thương. Phía VC 18 bị hạ.

(CÒN TIẾP)

Thấy hữu than

Nghề cắt tóc sao quá thiệt thòi
Xin ai thông cảm nghĩ dùm coi !
Suốt năm mặt dịp tăng vốt chục
Hăng thăng đốt lần thứ mấy rồi ?
Nhà cửa trống trơn thân bụng lép
Áo quần rách nát cổ sườn lòi !
Vậy mà bị cấm « lên » (1) Kỳ Tết
Thuế đóng thì cao mới chết tuồi !!!

25-10-70 THẦY HÙ

Hoạ bài «Cóc trèo thang»

(của thi hữu Vô hữu Cửu, bấ° ĐNN ngày 11-11-

Do Vô Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

ĐƯỚC NHÀ NAM

PHƯƠNG CHÂM CỦA Đ.N.N.
TOÀN VIỆT, BÁO VIỆT
HƯNG VIỆT

BẠN ĐỌC VIẾT

Chúng tôi lên tiếng sau bài « Vấn đề sách báo khiêu dâm » của Bà Nguyễn-Thanh-Nhàn trên Đước Nhà Nam

DÙNG BIỆN PHÁP NÀO ĐỂ CHẶN ĐỨNG nạn sách báo phim ảnh khiêu dâm ?

của LN. TRẦN-NHƯ-SƠN

Chủ trương của *Đước Nhà Nam* là không xét đến tham đến đồng nghiệp. Nói chung là không phê bình hàng báo mà chính mình là một dân trong làng. Vì lối xử sự bất buộc đặt ra cho mình như vậy, lâm lúc chúng tôi nghẹn ngào mà... chịu đắng sớt cay với làng.

Nhưng, đối với đông bào độc giả, làng báo không phải bất khả xâm phạm. Hướng chi, bao chí có cái quyền chi trích mọi giới mọi người với tinh thần xây dựng và nhằm bảo vệ quyền lợi quốc gia dân tộc, thì mỗi công dân yêu nước cũng có cái quyền làm như vậy. Cũng vì ý nghĩ nầy, hôm rồi, chúng tôi nhận đăng hai bài của bà NG. THÀNH NHÀN có đề cập đến tình trạng báo chí hiện tại. Hôm nay, không vì lẽ gì từ chối đăng bài của một độc giả khác, ông L.N. TRẦN-NHƯ SƠN, cũng một đề tài, viết lên với bao nhỉ thiết tha và uất ức !

Trên là vấn đề nguyên tắc. Còn xét về nội dung bài báo của ô. LN TRẦN-NHƯ SƠN, chúng tôi nhận thấy không đề gì mà thảo luận các biện pháp của ông đối hỏi, nói riêng về khoản 4 và 5. Ngoài ra, chúng tôi nhận thấy tình trạng tích báo khiêu dâm trắng trợn như hiện nay, phần lớn trách nhiệm là do CHÁNH QUYỀN không áp dụng nghiêm chỉnh luật pháp. Không hiểu tại sao ?

TRẦN TẤN QUỐC

Cách hăn bạn đọc cũng như đồng bào toàn quốc đều phải đau xót nhìn nhận bộ mặt thật đi điểm của xã hội Nam Việt vừa chứng tỏ ! Bộ mặt đi điểm ấy đang thì hiện qua bài hát lấp người !

— Thử nhất là bọn buôn phần bản son, bọn làm đĩ thật sự không thể xác để nuôi thân mà ta đã thấy đầy đầy trên các đề thi, nhất là tại Saigon như ở những Đường Nguyễn văn Thoại, khu Lăng Cha Cả, đường Trương minh Giảng v.v...

— Thứ hai là bọn đi điểm bằng ngòi bút, bọn nhà văn, nhà báo, bọn thi sĩ, nhạc sĩ chuyên viết những chuyện dâm dông của đĩ thỉnh để làm mồi tiền đi những lớp đầu đó trong trắng ở trẻ, đang thì hiện đầy đầy trên sách báo khiêu dâm, để làm lăng hoại xã hội nầy !

Cả ra ngoài lề, bọn điểm thứ nhất, vì chăng tiết nghĩ không nên nặng lời với số chi em nầy lầm gì. Phần đông trong số họ cũng có thể gặp nhiều hoàn cảnh, nhiều lý do ngang ! đi, nhất là ở trong thời buổi chiến tranh — khi mà nước nhà bị tràn ngập bởi Cộng sản vô quốc phá, vô đạo dâm, lụy dân ! Vol xa tăng, thiết giáp quét nhau tơi bời tiền quân hướng sở vô của họ, làm cho nhà tan, cửa nát, ruộng vườn trống không bước họ phải bồng bế nhau và đi thì trong một hoàn cảnh người nhiều, việc ít ! Mà phần đông họ lại thất học nên phải sa chân, lỡ bước vào con đường dâm đăng ! Sở nầy, đáng thương hơn là đáng trách. Trách chăng là bọn người học thức, những bà gọi là mệnh phụ phu nhân mà còn hám danh, hám lợi để chạy theo dục vọng đê hèn !

Nhưng cái bẩn nhất, và cũng là cái nguy hiểm, nhất, có thể gây nên hiệt đại họa cho dân tộc mà đã đến lúc toàn dân phải hết tỉ đồng lên epoch mặt, chỉ tên cùng ngăn chặn cấp kỳ hành động của bọn chúng là kịp thời cứu nguy

Xem tiếp B trang 4

Tin-tức CHIẾN-SỰ

Quốc lộ 1 Namvang-Saigon hết an toàn

ĐOÀN QUÂN TRÚ PHÒNG ở Peam Chikang kè như đã bị « nuốt sống »

Khủng bố gia tăng trong thủ đô Namvang

SAIGON (8-12).— Các máy bay thám sát bay vòng của không lực Kampuchia trong ngày thứ hai đã thất bại trong công cuộc truy tầm dấu vết mật tiêu đoàn mật tích của Kí C mà hình như đã bị CS tràn ngập tại nơi cách NV 56ca về phía ĐB tết chưa nhựt.

Phát ngôn viên quân sự cho hay các phi cơ đó bay qua bộ chỉ huy Lực lượng Khmer của Peam Chikang nhưng không có cách nào liếp xúc với binh sĩ dưới đất. Liên lạc vô tuyến cùng với toàn quân trú phòng Peam Chikang được khực hiện tối đa nhựt lúc hộ bị CS tấn công.

Sáng thứ hai B. tư lịnh NVF mấy liên lạc nên e rằng đoàn quân nầy đã bị CS đánh tan trong trận bão đổ bởi một lực lượng đông đảo hơn. Đoàn quân thượng chiến của BV kín cùng bằng sáng rồi và đã ... vô khi trở ngày chưa nhựt và khi hoàng hôn hợ đã đánh lùn cả bị cái huy quân Khmer ở Chikang.

Tới sáu thứ hai vừa qua có một binh đi KPC nào sống tới tìm về với Bộ chỉ huy đóng gần đó. Quân trú phòng cũng không được liệu tí hai tên thương binh mới trực thăng của quân đội đến nơi ngày vì thực tế máy móc chưa sửa được.

Cách đó 35 ca về phía tây, máy bay KPC và Mỹ yểm trợ đắc lực cho quân chánh phủ trong trận đánh giữ lăng Bathray. Tin quân sự nói rằng số tiêu cổ chừng 200 cộng quân bị máy bay và các B trong pano giết chết.

Ngoài ra trên QL 6 cũng có 2 cuộc giao tranh giữa Đệ thiên Đệ thích nằm trong khu-vực kết cuộc hành quân tái chiếm Pusk. Ít nhiều đã có 1 binh sĩ KPC chết và 10 bị thương trong trận nay.

Tại Nam Vang hai tăng phó hai. quân không bỗ CS đã lộng ý trái lựu đạn và cho nổ một trái mìn plastic gần bộ chỉ huy tiểu đoàn 21 của quân Khmer. Các sĩ quan cho biết vụ cố xảy ra tại 1 khu đông đúc làm 9 binh sĩ và 2 thường dân bị thương nhẹ ! 1 quân lựu đạn Hai trái con lại không nổ cho quân mìn plastic thì bốc cháy thay vì nổ.

Cách sáu tiếng đồng hồ, 2 người ném quân lựu đạn VN và 1 người Tàu quy ra tan không bể cho hay trong vòng 4 tuần qua tại NV. Cả hai người bị giữ đều con rất trẻ, không 20.

Cát luôn QL. 1

Những tin tức từ mặt trận cho hay CS đã cố di chuyển đến QL. 1 cắt đứt luôn con đường cuối cùng nối liền NV với Saigon. Kể từ chưa nhựt, không bộ hành di chuyển từ NV và Saigon trên đường số 1 đều bị CS chặn lại ở phía ĐN phủ đô KPC. Có 2 tài và 2 xe vận tải bị CS cướp luôn. Hành khách được phóng thích nhưng bị buộc phải quay trở lại vị trí qua KPC đang gần đó nhỉ.

Trong giới báo chí, mọi người đều vui khi thấy phóng viên nhiếp ảnh Joseph Lee 37t của Đại Hàn bị CS bắt hôm 22-11 khi theo 1 tiểu đoàn quân Khmer mới vừa được CS phóng thích. Lee có gia đình tại Hàn thành là phóng viên thứ 8 được CS trả tự do. 7 người kia đều bị giết, chưa kể các 18 người khác coi như mất tích.

Bộ tư lịnh KPC nói Lee bị bắt tại một trận phòng không gần đó nói nào. Cô lẻ giữa QL 6 và 7 gần Kompong Cham. Lee có 1 vợ và hai con.

TOÀ-ÁN

Từ Côn Sơn được đưa về Chí Hoà

2 tù nhơn « mài kiếm » *để phục thù*

Viên Giám thị đang dưỡng bịnh được khiêng nằm trên «bàng» ở 2 hung thủ đâm chết

SAIGON (8-12).— Can tội cố sát có dự mưu vốt trường hợp gia tăng nên 2 chánh tri phạm chủ mưu ám sát đã bị Ban Đại H.nh Sở Thẩm điều qua xử phạt Lê văn Thái, 25 tuổi, phạm thân khổ sai và Lê văn Tâm 28 tuổi, 20 năm khổ sai và 20 năm biệt xứ.

Theo cuộc thẩm vấn, thì nội vụ đã xảy ra như ở ngày 2-6-69 tại Trung tâm Cải Huấn Chi Hòa, không 10 giờ bị can đã thấy 1 nhân viên phân đã đến giám thị Nguyễn văn Phát tên thở lâu tại chỗ.

Tại Cảnh sát công như, ô Dy Thâm, Lê-v.Thái Côn nhìn nhận, trước đây y can tội phản nhiệm và bị xử phạt 7 năm Khổ Sai nên bị đày vô Côn Đảo. Trong thời gian nầy, Nguyễn văn Phát làm trưởng Ban trật tự có nhiều hành động hiếp đáp anh em tù nhân, trong số y đồng là 1 nạn nhân trong bị Phát đánh đập đến bại xuội.

Vào ba tuần tháng 5-69, Phát làm bình được đưa về đây làm điều tri, thì thời gian nầy y cũng được đưa về trại Cải Huấn Chí Hòa để chữa bệnh trên nơi biết Phát cũng được chữa bệnh tại đây.

Nhờ lại những thù xưa, y có nhờ Tâm cũng là 1 nạn nhân bị Phát hành hạ trước kia trại Côn Sơn, kiếm cho 1 khúc sắt mà y nói rằng dùng để mài ám. Tới khuya đợi cho mọi người yên giấc, y mới lấy khúc sắt ra mài nhọn và quấn vải ở 1 đầu.

Sáng 2-6-69, y lấy ra người cho phòng giam và đâu mũi sắt đã được y biến thành cọc dao xắc bén ở lưng quần để chờ đợi cho thực hiện ý nghĩ trả thù Phát.

Y kiên nhẫn ngồi chờ đợi suốt 2 tiếng đồng hồ mới thấy 2 người lao đích không Phát đi qua phòng y để đến phòng Bác sĩ Võ văn Phát, y liền nếu cái bàng ra lại rồi rút dao đâm tới bụi vào người Phát nhiều nhát đao mà y không biết trong chỗ nào. Thấy Thái hành động như vậy, Tâm cũng nhảy tới đâm Phát hơn 2 người không Phát phải bỏ chạy.

Ra trước Tòa chiều qua, cả 2 bị can đều phân cung không nhận tội và khai rằng bị ấp lực mà phải khai như vậy.

Tiếp theo lời buộc tội của Công Tố Viên và lời biện hộ của Luật Sư cho 2 bị can.

Tòa định nghị án trở ra tuyên phạt như trên.

(THACH VŨ)

PHÓNG-SỰ CỦA ĐƯỚC NHÀ NAM

BA-XI Từ BANGUI, thủ đô CHTP gởi về *Đước Nhà Nam*

TỔNG - THỐNG BOKASSA *nói tiếng... Việt-Nam*

để hỏi con gái câu đầu tiên tại phi trường N'Poko khi cha con gặp mặt

của Phái viên đặc biệt ĐNN : PHẠM-THỊ-NGỌC-ANH

II. Như đã giới thiệu hôm qua, bà Phạm thị Ngọc Anh, một thiếu phụ Việt đang tuổi, có địa vị ở thủ đô Cộng hòa Trung Phi, giao thiệp rộng trong chánh giới Bangui. Nhơn vụ năng Ba Xi từ Saigon sang gặp cha đương kim Tổng thống, bà Phạm thị Ngọc Anh mới nhận làm Phái viên đặc biệt cho ĐƯỚC NHÀ NAM, chớ không phải bà xuất thân là... nhà báo. Do đó, chắt thành thật rằng, tuy bà hiểu biết rất nhiều trong giới chánh quyền và ngoại giao ở Bangui, song những sự kiện liên hệ « chuyện thân tiên » Nàng Ba Xi sau khi tới C.H. Trung Phi không được bà khai thác đúng như một phóng viên chuyên nghiệp.

Tuy nhiên, ĐƯỚC NHÀ NAM thành thật cám ơn Bà, vì sự sốt sắng của bà đã giúp cho chúng tôi cung cấp bạn đọc những tin sốt dẻo và chính xác.

Đây, Martine tới phi trường N'Poko

Cuộc đón tiếp trường nữ của Tổng Thống Bokassa tại phi trường N'Poko có một không khí khác thường hơn những cuộc chào đón các nhân vật chánh thức từ trước đến nay. Mỗi người đều có một ý nghĩ riêng không tiện nói ra trước khi gặp mặt Martine.

Nhơn viên chánh phủ và các vị trưởng nhiệm sở ngoại giao tại Bangui đều có mặt, dông nhứt là nhân viên hai bên Đại sứ Pháp và Việt Nam Cộng Hòa. Các bà Việt Nam cũng đến phi trường. Nói đến các bà Việt Nam ở Bangui không quên bà « sơ » Théophane Maria của phái bộ Notre Dame de Fatima. Bà « sơ » nầy là người Việt Nam một trăm phần trăm vang cấy từ mấy năm trước cần nay theo sứ mạng của Giáo hội. Vì tại C.H Trung Phi, tín đồ Thiên chúa giáo có lối 250.000 người theo « sơ » Théophane Maria cho biết.

Dưới trời mát của đêm gần tàn Tổng thống Bokassa với vẻ tự nhiên ngồi cạm cạp với ông Tổng trưởng Ngoại Giao Kampot Naguenon nói phòng khách dành ưu của phi trường.

Khi máy bay xuất hiện trên nền trời mờ tối bằng những đèn chớp chớp. Tổng Thống Bokassa cùng ngoại trưởng Trung Phi K.Naguenon và nhân viên chánh phủ rời phòng danh nự bước ra sân. Lúc bấy giờ, mọi người đều chú ý đến cử chỉ của Tổng Thống, xem ông có vẻ nôn nao và sắc mặt nghiêm nghị.

Xem tiếp F trang 4

Vì nghèo mà nỡ dành như vậy sao?

Bán con gái cho các ổ điếm

với giá mỗi trình nữ 70.000 đồng !

VỌNG CÁC (7-12).—Một viên chức lao động Thái nói rằng tại vài làng phía bắc Thái, các bậc cha mẹ hay bán con gái mình cho các cơ nhà điếm tại Vọng Các và các thành phố khác.

Bà Khunying Supath Vinieswitkarn Tổng thư ký của hiệp hội hoạch định gia đình ở Thái nói rằng các cô thôn làng « cùng việc tiên hành đó vào nhân vật trung lưu tới thăm cha mẹ nếu có gái trên tới sau lớp bán tơn cho các nhà cửa lý nhà có 5000 baht (khoảng 70.000$ VN). Cũng nói bà Khunying tin công việc nầy tiến triển nhanh hơn khi cha mẹ những cô con gái nhận cơ hội văn nang trang chuyển tiền về cho gia đình mình. (UPI)

Ở đây *tai vách mạch rừng*

CÓ KHAI QUANG CÓ QUÁI THAI

Thế là cuộc tranh cãi đã mở màn nó một đầu theo DB.Nhựt Tăng thư kỳ HV cho biết thì công cuộc ám động, chính Tổng thống Thiệu đã chuẩn bị từ 3 tháng rồi, tuy nhiên hôm nay tới và thông qua cũng mừn ám miễn zen nhỏ cái sự... tranh cãi Tổng thống UNCH 371 nầy.

Chẳng phải là sự ông Thống tin «hết nẩy» mà thật sự thì cuộc tranh luận đã gồm toàn những tay lỉ... mà cái những toàn «tay lỉ» ấy thì cũng kể như tới số không bao nhiêu mòn, vậy mấy chen cho đề. Nhưng, hôm nay chúng tôi chỉ xin « ăn chực » chứ cũng không phải là « ăn cắp » cái cái quy tranh đã DB QH. tới đây thôi, bởi vì cái gì chúng làm mất lòng ông bà nào chăng, thì bắt quả hồ cũng chỉ cần nói « con trăng nầy » rồi hết... bắt khỏi nhơn phạm. mình cũng đã là ta ở cái đời « ăn nên giang hồ.

Vâng. Cái cụ tranh cãi DB. 1971 tới đây, tuy nhiên đã đến hồn sau HV mới đem cái Dự luật ấn cũ ra thảo luận, tuy nhiên cũ nói là «nó» đã bắt đầu rồi, cũng không phải là nói đó.

Bằng cớ là từ cả mọi hai thăng nay, đã có nhiều bàng bà DB. nhắp nơi « khai quang » kêu là đọn phát khai khẩn Hoa lý chi cái ngày mai... tất nhiên cái ngày bà mà người ta bảo. Bà đã đâu có « khai quang » là cố dịch triều bà, cố sanh « quái thai » mà chẳng biết đăng ấy chăng, chớ từ ngày các cha DB. « đọn đường » thì có nhiều triều chẳng thấy rồi...

Một số các cha nói ấy phải « thảo thai » nhập ra làm bào đã... « bọc phô thân đó! ». Vì trong hàn cảnh nầy, nhiều các cha chẳng tự làm cái việc « sẻ bào » lấy mà đem thì chắc chắn không thể kịp giải nhân cảm cố gan đã... « bào » theo các cha trong cuộc... « khai quang » rất chết đọa ấy.

NHƯNG... XƯA QUÁ RỒI

Tiếp theo đây thăng hạn cũng nhiều xin giải thích cố « bọc phô thân đó! » theo thế nào để là cái lối các cha DB. nay nhập ra « làm bào » đã mới ngày nhỏ. nhờ đăng bào cố tri nhớ cái tên mình mà thăng lên vào mầm cho vững «cái bào» ấy xưa quá, cái ngày Cái Sắt đã đến tuổi.

Trường rằng các DB muốn «sẻ bào» kiểu nầy, nên đi tìm Nghị Cai 6-18 mà học thêm. Không sẽ đọa cho chính thân « lấy bông lên». Bởi vì Nghị Cai 6 tô chế cái nhiều ở tuần bảo «LOA», cũng không thêm viết bài lối «trường giang đại hải» cái hệ hệ Hippi nầy thì cả làm ngay cái điều... xác xinh lắc lẻo cho ông giữ gìn mình mà thôi.

Phải nhớn nhận Nghị Cai 6-18 «xe» trong cái vụ «làm bào cố bào» đó, ông ta chỉ thật công viết một cái chuyện tiểu lâm ngắn ngắn thôi, vì đã quá cay cú nó không «ô... khuin khỉ to bắn ra muốn được trên tru bắp đến thì cố thao thêm cái chuyện xe hai hiệu «xeslinen» là ăn tiền. Chỗ cón viết như lối viết thơ tình dài dài đọc giả hy cha... nhức đầu lắm.

Đã nhắc nhở cái tên... ông cố viên của mình trong cuộc bầu cử tới nhiều cha DB. cũng không quên đưa ra cái « bản cũ soạn lại », như cố cha bảo. Tại sao người ta không chịu đem cái... « đồng bọc cũ » của tác xe thảo luận cho lại không bỏ qua ca hát. Chẳng đâu xa lắm ở trong cái trận giặc « xe Buýt ». Lam « cả cái trận giặc. Giáo chức và Chủ trương tư thục, mọi đông đủ lên lương mặt đang đòi tăng học phí, khiến Học trình nhảy oán ông chiến. kéo theo Phụ huynh mà... nhiều cố trí trong vụ nầy cũng nhắc lắm.

Song le, có thể nói là mọi DB đã theo kịp ông Nghị Cai « » trong cái lối làm quông cáo cho tên tuổi đã cố tuy không có tô bắc trong tay vẫn nói DB«chịu chơi» cũng được cái « » một cách khéo.

Chẳng là cố tô bắc nào đầy cố «mo» hay không mà trước cuộc ám động bầu cử 1971, cũng «cho ra» một mẫu chuyện đời «Bắc cầu đi tình» Tiu lão, đã cho bà DB «chịu chơi» nhưng không chịu nhận... thua. Đã kêu thua đã phải tiếng...

Nhưng thật sự thì trong cái gọi là «mối tình oán nghiệp» lẫn cái cố nói xấu chỉ bà ta đâu. mặc dầu lối viết và trình bày có hơi giống «Cậu chế» xem một đọn tiểu thuyết nhỏ.

« Tình yêu » được thể hiện qua đêm Dạ vũ, khi khúc bằng nước đến tầm tầm... »

« Và ca vũng vường đến nghẹn ngào rung rung đôi ngực, bỗng lão lu như con tàu đi chậm.

« T.V bước lên sân gỗ và bắt đầu tiếp vội bà DB. N.B không đồng tác, nhưng tay, từ từ trong tình đào huyền ảo »

Thế ra, chỉ là mới lối cả thực mọi đời tất tiếp giai nhân trong mọi cố điển mà... « Tăng gô » chứ ai cũng biết phải hơn cái lối viết đó nhỉ. Nhưng đã rất bà ta chụp lấy đề làm « ăn tiền ? »

Song le, rất người ta cũng đã biết cái vụ «đã... cố, chẳng qua là » mọi đề bắt con nó khôn « cùng là m.i cách đã nhắc nhở tên tuổi, và thân nào mà ông Tổng Ngọc đã lấy hp... « làm nhem kiểm phiếu » cái lem nhem nó là như thế đó chăng ?

MỸ ĐÃ « ĐỒ BỘ » LÊN NAM TRÀO

Sau cùng, tên cố nhiều cách để nhắc nhở tên tuổi khác mà phải nhìn nhận là cố hiệu quả hơn, trong số đáng kể có hai Dân biểu Dương văn Ba và Mã Xát.

DB Ba vừa bảo động, trong cái chiến dịch đi gọi cho Tổng nhà đã kiểm thế Hội viện, tại mọi nơi, nhưng phương cách quyết đến đã đáng mặt cách mạnh hơn đến lực sinh, bắt kỳ khoái cố cái đụng nhau Tuổi Rodt. quyết đến có mấy mươi... đã đánh thuế.

DB. Ba không nói rõ là người ta có lối kỳ khoái cố... cái quân vụ lớn không, chớ «phụt» ra tin nữa, chẳng nhẳng dám không có tri kỳ khoái mà Chánh phủ cũng phải đã g tới nhiều.

Chắt hết là việc DB Mã Xát vừa cho hay sẽ cuộc «đã bọc» đã đốc ở SonTây đã «hết» được một số nhân vụ lớn «đầu ở» CS quan trọng và mặc dầu tin nầy — kể đến 7-12 — chưa được cái giới chánh quyền ở sở quốn xác nhận cho nó cũng đã làm chấn động dư luận trong và ngoài nước. Đồng thời tên tuổi của DB Mã Xát cũng theo đó mà nổi nhưcồn.

Phải nhìn nhận cái «đồn» của bà DB. Ba và Mã Xát có giới ra ngoài, và cái đã nầy nay mới đã khỏi sẽ có các cha DB. đưa nhau đã «phụt ra nhưng tin động trở hơn nữa...

Chẳng hạn, sau Cung Trầng, Mỹ đã «đã bọc» lên tới hai vị Sơ NamTao, Bắc Đầu và nghe nói, lần nầy không phải đã «hết» là kinh mà là đã thì tiếu hồ sơ đầm cho chánh khách, hoặc cố đính liếu với CS hoặc cố công tác với CIA.

It ra cũng có nhiều người đang mong cố một cuộc « đã bọ » như thế nầy.

CÁI SAO CHỜI NGẮN ĐUỔI CỦA ÔNG DB, PHI LẠC

Đến sáng ngày 7-12, ông Dân biểu Hồ Phi Lạc cố đã tên đương đã tuy sẽ Hội viên chưa kịp ngăn ra một cái tin giới gần nào cho bằng chỉ nên sau cùng, ông phụt ra nữa cái... cái.

Hồ sơ Chánh mực, dù là trên trái Bitenhoa hay ở đâu đó, cũng là trái chung, phải có nhiều người trông thấy. Nhưng cái sao Chải mà ông DB Hồ Phi Lạc cho bảo chỉ hay chỉ cố cái bọn ông ở Biên lòa đã thấy cao đến 3 ngày ngày 4-12 vừa qua. Vấn đề ông phi Lạc thì khác hẳn sao Chải đã mọc cao cuối tháng ba đầu tháng tư rồi, lần nầy, cái đuôi sao Chải ngắn lắm.

Ông Phi Lạc không đặt tên cho nó, chớ cán cân cái chải mà ngắn đuôi như vậy, tức là một loại... CHỔI CÙN, nguy hiểm đấy.

Ông Phi Lạc bị người cùng giải sẽ cố trải, thành « đuôi » hoặc huyền bí đến « lại giải thích khác. Nhưng đích sẽ hiện tượng cái sao... Chải cùn nầy ông lại thích đến cho rằng. Đó là cái sao Chổi mọc. Có cố phong trào xách động của sinh viên, thanh niên phải bình nhựt cũng lên. Sao Chổi mọc mấy hôm vừa qua, thấy đuôi ngắn thêm ông tiên đoán : chắc sẽ có những cuộc xách động mới khác, nhưng vì cái đuôi nó ngắn hơn, nên có lẽ không đến đã trên trong nhựt trước.

Tiên đoán như vậy là trật lất. Song ông Phi Lạc vẫn tiếp cố phải khi đến mọi phong trào trauổ đầu nào đó... « nguy hiểm cố thể lớ động. Tuy nhiên ngoài đó chỉ là mọi cái sao, cán hòa bình sẽ cố đến nơi cuộng ta thì lẽ lắm cũng phải vào tuổi gần tuyệt đối 1972. Kết ông Phi Lạc kết luận sẽ hiện tượng sao Chổi mọc «Cố đó rất sẽ cố đến. Ta tin tưởng nơi là như vậy...

Eo ôi ! cái thứ... chổi cùn đã mọc mà đến nói là «điềm lành» thì có ông... nói dối bà sách vở. Các bà xả hội nhi lên phản ứng chỉ cố nước chụp trên.

Vâng, phải hiểu rằng, khi ông DB. Phi Lạc mà phụt ra một tin cố vẻ hư thực được thì phải tìm hiểu cho được cái dụng ý của... «thống chế phá đám» nầy !

Sưu khảo — *Những tội lâm của Mỹ từ Âu sang Á* — Đặc biệt của ĐNN

«...Từ năm 1970 trở đi

Lịch sử sẽ không dành cho Mỹ những đắc thắng rẻ tiền

Bài LXIX.— Năm 1970 nầy, thế giới đang biến chuyển, lung lay tận gốc các cường quốc tư bản. Nếu không thận ngoan gian xếp vấn đề Trung Đông, nước Mỹ sẽ đứng trước ngã ba đường. Giáo sư Rosten đã nói trước từ thời TT Kennedy, nhưng làm sao cho lâu Ngũ giác chịu nghe ? Cho nên giáo sư mới nói : nhiệm vụ chỉ đợi Tổng thống Mỹ là một nhiệm vụ TRƯỜNG KỲ và PHỨC TẠP.

Chánh phủ Mỹ phải cần nhiều TIỀN và chỉ có TIỀN mới làm nổi cái công việc thực hiện chánh sách nâng đỡ các nước kém mở mang, đó là lời khuyên cần của giáo sư Rostow hồi năm 1961 « *Chánh phủ Mỹ phải có kế hoạch sáng suốt, nhưn xa hiểu rộng.* Phải có tiền, thật nhiều tiền để cung cấp hàng năm cho một cơ quan mà nhiệm vụ là cấp tín dụng rẻ tiền cho các quốc gia chậm tiến. Cơ quan đó là Development Loan Fund tạm dịch là Quỹ Tín Dụng Khuếch Trương» (nguyên văn).

Nhưng...

Mười năm qua, từ 1961 tới 1970 nầy, Mỹ có rất nhiều tiền nhưng lại xài không cũng với lời khuyên cần của giáo sư Rostow. Nghe lời các Công ty Tư bản can thiệp ở vào chiến tranh VN, không những sản xuất máy bay, bom đạn... mà còn sản xuất những hàng PX chở sang VN, lại còn cái cái gì thặng dư không bán được cho các nước ngoài thì đem bán cho Chánh phủ Mỹ, chở sang VN. T.T. Johnson lối lầm nghiêm trọng, khiến các nước trong khối Tây phương cũng không chịu nổi thái độ của Mỹ, đến Đức Giáo Hoàng cũng phải lên tiếng.

Trong cái hạt Kinh tế, giáo sư Rostow khuyên cáo Mỹ và Tây Âu phải thực hiện sự dung chia nhau. Mỹ phải thương lượng với các đồng minh để lập cái hỗ trợ giữa khối. Thị trường Chung và khối Ngoại Thất do Anh lập ra. (chúng tôi cố giải thích rõ trong một bài trước.) Bằng các đồng minh Tây Âu ngày một chia sẻ thêm. cái hỗ ngày một cần sâu mà thì trông kế của các nhà kinh bao Mạc Tư Khoa.

Giáo sư Rostow hình như biết rõ nội thù nước Mỹ, nên mới khuyên cáo : nếu Chánh phủ Mỹ thực bụng muốn giúp các nước chậm tiến sớm mở mang nền kinh tế của họ thì Mỹ phải hợp sức với Tây Âu và Nhựt, cùng chung sức lại trong công cuộc Viện trợ, một nhiệm vụ lịch sử đối với các nước Á Châu, Trung Đông, Phi Châu và Châu Mỹ La Tinh.

Như vậy giữa các quốc gia giàu và nghèo trên thế giới có một hệ thống liên minh mới : sự hành động hoàn toàn thay thế cho chế độ thực dân cũ và thực dân mới.

Dự vào nền móng của những mối bang giao mới giữa Mỹ và Tây Âu với khối chậm tiến, bên nọ thật lòng giúp bên kia và khối hề nghèo đói, như vậy Thế giới Tự Do sẽ đủ khả năng để lành lòng đối phó với Nga Sô.

Thế rồi, nhà cầm quyền Hoa thành Đốn có hai ý niệm chống đối nhau :

— Một bên coi Nga Sô là kẻ thù không đội trời chung.

— Một bên coi Nga Sô là đồng minh, phải chung sống trên một trái đất ngày càng đông đảo và rút nhỏ lại vì khoa học tiến bộ khiến các quốc gia ngày một xích lại gần.

Thế là, ngoài chánh phủ hữu hình Hoa thành đốn, còn một chánh phủ vô hình khác điều khiển nước Mỹ.

Đến vấn đề bỏ bom, giáo sư Rostow viết mà nguyên văn được dịch ra như sau : « Những đề nghị của Mỹ trong địa hạt này, cho tới nay, không có gì cụ thể. Việc làm của « bộ tham mưu » trong phái đoàn đã thường thuyết với Nga Sô không có gì đáng kể. Tôi còn hồ nghi về khả năng của phái đoàn...

« Vì vậy, tôi không dám mong chờ rằng nay mai, đây hòa bình sẽ trở lại. Vì thế cho nên tôi chủ trương rằng bổn phận của nước Mỹ đối với mình đối với thế giới cũng như đối với Nga Sô, là phải có một ý thức cự thể về việc « nhà muốn làm.

« Cho tới nay, Mỹ chưa có một ý thức rõ rệt. Mỹ phải làm thế nào mà đoạt cái thế dân đạo, cái thế sáng tạo trong cuộc thực hiện hòa bình trên thế giới, trên khắp mọi mặt trận.

« Nhưng, những đề nghị sáng tạo của Mỹ không có nghĩa lý gì, giá trị gì, dư ảm gì, nếu nó không dựa vào các cường quốc của Thế giới Tự Do đoàn kết chặt chẽ, vận động nội mọi khả năng của mình, và giải quyết nổi những xích mích nội bộ.

« Những lực lượng mới xuất hiện. — G.S. Rostow không nói rõ lực lượng nào — là một bức tranh khiến cho người Mỹ phải tính tế suy nghĩ. Bức tranh đó không có hòa bình để cho Mỹ đắc thắng « mấy mốc ».

« Nó cũng không cứu nổi thế kỷ Mỹ, nó cũng không bảo đảm rằng : mọi việc sẽ đầu vào cầy, nếu Mỹ chỉ biết thủng thẳng đối phó cho có lệ.

« NÊU TỐI KHÔNG LÀM, giáo sư Rostow viết TỰ NAY TRỞ ĐI, LỊCH SỬ SẼ KHÔNG DÀNH CHO MỸ NHỮNG ĐẮC THẮNG RẺ TIỀN.

« *Mỹ phải đối phó với những lực lượng chỉm nổ* — không những trở khối Cộng Sản mà lại còn phải đương đầu với những lực lượng mới xuất hiện tại các miền kém mở mang.

« Hơn nữa, SỰ ĐỐI PHÓ và ĐƯƠNG ĐẦU với những khó khăn mới nầy sẽ là một thử thách đối với thế hệ người Mỹ sắp tới... »

Chúng tôi xen lời giáo sư Rostow như một sự tiên tri 10 năm sau, tức năm 1970 nầy : Mỹ đang đương đầu với một lực lượng mới...

T.I Nixon đang chịu một sự thử thách lớn lao ở hai điểm nóng trên thế giới. Đông Dương và Trung Đông.

— MAI TIẾP —

TIN TRONG NƯỚC

Cảnh sát Tân Bình phá vỡ tổ chức trộm xe Honda tên chúa trùm bị bắt

GIA ĐỊNH.— Hôm 6-12, cảnh sát Tân Bình đã khám phá được 1 tổ chức trộm xe Honda rất quan trọng. Tên chúa trùm Huỳnh văn Tân 20 t. và 2 đồng lõa là Võ văn Điểu và Phạm thị Tuân bị bắt. Khám xét nơi hoạt động của đảng ở Bình Đương tịch thâu 3 chiếc Honda. Tên Tân có lần đã đâm đầu vào trước bus Tân Bình trên lấy trộm xe nhưng bị người ta phát giác được hắn gia vọt vào bụi để nên giây tử.

Nó bị đọ bị giữ tên.

Đốt p.ão liệng cnơi. thiêu rụi quán «Kim Kim» và chiếc xe đu lịch

GIA ĐỊNH.— Hồi 6 giờ chiều 6-12, trong ít Khớ đặc chiếc xe du lịch số EK.0471 trước Bạc Kim Kim của bà Nguyễn phi Anh La 25 tuổi ở số 34 đường Pud H.a số Tân Sơn Hòa đã xảy ra cháy. Lúc ấy có xe bể Ngô Hồng Cường 8 tuổi đốt pháo nhỉ liệng vào đó xe.

Pháo nổ pháp lửa bốc xông cháy dữ dội. Lửa cháy xe lan vào quán bên cháy ngay ngut. Đại cứu hỏa Gia Định đã nơi đến ác dập tắt được, hàng xóm đã kịp đã bị cháy hết 6171, quán Kim Kim cũng bị. Khiến hao 60 t Em bé chơi nghịch ... tên xe trong mình con 8 tuổi phá

Trung Tá Quận trưởng Bình Chánh bị trúng đạn

GIA ĐỊNH.— Hồi 9giờ đêm 6-12, 1 tiếng súng nổ tại văn phòng của Trung Tá Đoàn văn Ngọc Trung Tá quận Bình Chánh, 1 viên đạn đã trúng chân phải của Trung Tá. Lúc kịp đưa Trung Tá được trực thăng chở đến bệnh viện Cộng Hòa cứu cấp. Theo người ta cho thấy Trung Tá Ngọc chỉ súng rồi tự cướp cò nên ông bị thương.

Quận xa Mỹ đụng xe gắn máy 2 thanh niên chết tại chỗ

SAIGON.— Khoảng 9 giờ đêm 7-12, 1 chiếc quân xa Mỹ chạy trên đường Bến Bạch Đằng được qua Cường Để, trong lúc đang quay trở 2 thanh niên cỡi xe gắn máy chạy ngược lại đã đụng vào phía bên trái chiếc xe Mỹ trành không kịp đụng và các 2 thanh niên chết tại chỗ. Nhơn chức tách nay tin tại nơi lưu thông cuộc người đến nơi mà cuộc điều tra. Theo Dân Quang Minh 18 tuổi và Cao Đức Vinh 18 tuổi. Tui hoàn của 2 nạn nhân được cnở vào nhà xác cho thân tiếc lành về mai táng.

BÁC SĨ THƯỜNG TRỰC

(Tới thứ ư 9-12-1970 tờ 19 giờ đến 6 giờ sáng hôm sau)
(Trừ thứ năm 10-12-1970 tờ 13 giờ đến 19 giờ 30)

Bs.— PHẠM HUY SINH 147 Bùi hữu Nghĩa Gia Định
— BÙI THỊ NHƯ 64 Đường Bắc Việt, Phú Thọ Cholon
— NGUYỄN KHẮC CHƯƠNG 534-A Trương M. Giảng Saigon
— PHẠM CÚC 315 Lý Thái Tổ Saigon

Do Võ Văn Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

TINH HOA NƠI VIỆT

CHÍ-SĨ TRÊN ĐƯỜNG DUY TÂN CỨU QUỐC

của NGUYỄN-BÁ-THẾ

(TIẾP THEO)

XIV

Đặng Nguyên Cẩn

người được sĩ phu Nghệ Tĩnh xem như Thái sơn Bắc đẩu

Các học trò đe ông đào luyện, hầu hết đều thành nhân xuất sắc nhất có Đặng Thái Thân (cháu ông) và Nguyễn văn Ngôn. Khi Đặng Thái Thân gặng cảm hộ mình vì nước, ông đã thương tiếc chẳng cùng, bột hồi cảm khái trong sáu câu :

..Nước cả nghìn năm dân giận mất
Thân tôi một chết thấy gan to.
Yêu người cũng lại yêu mình nữa
Vì nợ thương sinh sống phải lo.

Khóc Nguyễn Văn Ngôn tuẫn quốc, ông càng cảm xúc thấm thía có câu : « ... nọ nên chết sao sống nhân kia vậy (ám chỉ hàng bản nước cầu vinh) nọ dẫng sống sao lại chết tươi như vậy (thương xót những kẻ đã hy sinh), lửa lọc vô tình, trời xem ra say quýt ! »

Mậu thân 1908, ông bị bắt, đưa ra Côn đảo một lượt với các chí sĩ khác : Ngô Đức Kế, Đặng Văn Bá, Nguyễn Đình Kiên Phan Châu Trinh, Huỳnh Thúc Kháng, Nguyễn Thành v.v...

Những năm trên đảo, ông vẫn vững niềm son sắt. Và trong giai đoạn lâu thương trong đời ông nầy, hay đâu lại có một giai thoại khiến anh em đều gọi đảo ấy là cố số đảo hoa.... Côn đảo » Chuyện xảy ra như sau :

Thuở ấy, ở Côn đảo còn có một số tù đầu bị đày ra. Một hôm, Đặng Nguyên Cẩn và các anh em đồng chí đang bàn luận văn chương giải khuây trong lúc nắm tàn xuân đến, bỗng có lính « ma tà » dẫn hai người tù đầu bị đi qua trước xà lim. Trong hai người tù cẩn hà, có một thiếu phụ, tuổi cả 25, cặp mắt tinh anh, nhan sắc mặn mà, dáng chân cát từng hồi ông và các bạn ông

— Ai là «Quan Đốc».

Vì ông từng là vị đốc học ở Nghệ an, Bình thuận, nên lâu nay trong tù ông gọi ông là « Quan Đốc ». Nghe thiếu phụ hỏi, ông ngẩng mặt lên đáp lời.

— Chính tôi. Có chuyện chi đây cô ?

Bốn mắt nhìn nhau không một lời trao đổi thêm. Lính dẫn hai người tù cẩn hà kia đi mất. Những trường chuyện ấy rồi sẽ theo thời gian tồi biến. Nào ngờ, ngày mồng một Tết, tù nhân được ít nhiều tự do hơn ngày thường, ông và các bạn đang ngồi buồn xảy có một người tù được làm việc trong nhà bếp—lén đến trao tận tay ông một cái túi đựng thuốc, may bằng vải dầy, có thêu, bảo rằng đó là người dân bà gọi ông hôm trước gởi tặng.

Anh em cho là chuyện thú vị, đùa cợt ông có số đào hoa

Ông ung khẩu đọc một bài thơ cảm khái:

Túy hồn bạo xí ngọc thuyền quyên.
Liên tộ tử di, tiêu giải tiên.
Động khẩu vô đoan hồ Nguyễn Triệu
Nam minh hữu khách thức Hồ Tuyên
Tam sinh nhân phước quân hà hạnh
Nhất chuyển, tình Loa ngã tỉ yên
Cô phụ ái thùy thanh thắc ái
Lai sinh hoặc giả đỉnh kim duyên

Huỳnh Thúc Kháng dịch:

Tốc xanh răng trống gái thuyền quyên
Dạo gót sen vàng thoảng trước hiên
Động khẩu vô tình kêu Nguyễn Triệu
Nam minh có khá hiểu Hồ Thuyên
Ba sinh mất thấy tu đành phúc
Một nét tình đưa sóng để nghiêng
Tiếc nỗi ai làm yêu đến tớ ?
Có chăng kiếp khác lại dây duyên !

« Tiếc nỗi ai làm yêu đến tớ ? Có chăng kiếp khác lại dây duyên ! » tuyệt diệu và chí xiết nào nùng. Ông tự xem đời ông như đã bỏ đi rồi ! Chim lồng cá chậu, bao giờ còn được vẫy vùng đây ?

Tuy nhiên, trong tù ông vẫn giữ vững tinh thần, không thay đổi lập trường cần phải duy tân cải cách, đề xướng dân quyền dân chủ mới cứu nước được. Nghe Đặng Văn Bá còn có ý bình vực quân quyền đế chế, ông đứng ngay về phía dân quyền, tân học, mà bảo bề thắng tay :

Chết sống đã đành vì chúng tộc
Cũng đành nào phải bết người riêng
Cho hay kẻ địch công là địch
Hà phải còn ưa nước mới còn ?
Hoàng thống đam xưng, dân tộc hậu
Người ai còn tưởng đế quyền cao

Rồi nhân mạnh ông cực lực bài xích cái học cổ hủ :

...Từ bọn Hán nho bầy thuật sĩ
Giống đặc luôn luôn truyền đến nay
Man xúc tranh nhau trói cự lộng
Hồ ngư điên mê chuyện lông ngỗng
Hoi mốt đã trông tành cuộc thế
Một kim cân phải tính lông người...

(Còn tiếp)

★

THẾ THIỀN KHẢO LUẬN

NGUYỄN TỬ-QUANG

HÀNH ĐẠO

XX.— ĐỜI TIỀN, « QUỶ TỐC ĐỘ » THƯ HỪNG VỚI « HÚM MỌC CÁNH »,— THÊM MỘT VAI TRÒ XUẤT HIỆN : TỔ CHỨC « CƯỚP », THẦY GIÁO « TRÍ DA TỊNH » BỎ NGHIỆP, ĐỔI NGHỀ.

(Tiếp theo)

« Ngô Dụng mới bước chân ra khỏi cần nhà cô, đã làm mưu kế bằng một câu : « *I người, không làm xong, đông người lại cùng không làm n i* ».

Câu nói chỉ lý thay ! Dẫu dùng đế trị thiên hạ đi nữa, phỏng ai có chế bai bắt bẻ được chăng ? Tuy nhiên, nói rằng : « *I người không làm nổi* », thì đâu người hiền người ngáy, ai ai cũng hiểu được và công nhận. Chớ nói rằng : « Nhiều người, không làm xong » thì người nào cũng như người giỏi. Để gì đã hiểu là đúng, nhận là hay ? Ôi, vua mưu việc không kín đáo thì mất bề tôi. Bề tôi không giữ bí mật thì thiệt thân ! Câu nói của Ngô Dụng so với câu : « *Dân khả sử doi bất khả sử tri* » nào có kém gì ? Đó không phải là yếu luận đề trị thiên hạ sao ? ...»

Lời binh cùng làm tăng thêm giá trị lời nói của ông « thầy giáo ».

Chỉ qua một lời nói, người nghe có thể nhận biết được người nói có phải là một chân tài hay thế nào.

Một lời nói trở thành một câu chấm ngôn, một yếu luận đề muôn đời ca tụng, ngược lại có những lời nói không ra các gì, nói bậy bạ, nói quàng xiêng đề làm trò cười cho người đông thời, đề lời rất dốt nát, ngớ ngẩn cho người ta biết cái « chân tướng » của mình. I hề mà kẻ nói nầy lại tưởng mình hay lời nói của mình là cân thiết « khuôn vàng thước ngọc » nên nay nói, mai nói, lái nhái nói mãi. Mà mỗi lần nói là nói bậy.

Nói nhiều lại càng dễ sai lầm, mặc dầu là một người có tài. Huống chi đối với một kẻ không có thực tài thì càng nhiều lời lại càng bậy nhiều, càng thêm hại.

Ít người không làm nổi, nhiều người không làm xong ».

Đời Xuân thu, Tề Hoàn công hỏi nhà chánh trị Quản Trọng tế bình lực phải thế nào ? Quản Trọng nói :

« Quân không cần nhiều, cốt cần phải tinh luyện; mạnh không vì sức, cốt vì bưng nghề ».

Số đề quân ít ông cần nhiều vì sự nhiều mà ô hợp tiến tới thì mất trật tự, rối tui th nào loạn... Như thế lo ngại, hại cho mặt trận hại cho chủ tướng, hại cho cả tính mạng ba quân

Nhưng thực tế không phải không cần quân nhiều. Nhiều công tốt. Nhưng nhiều mà được thao luyện. Có quân phòng quân kỷ, có tinh thần chiến đấu cao, có mặt lý tưởng để phụng sự, biết chinh phục lòng kẻ thù tại được người lãnh đạo giáo dục tuyên chọn để sử dụng đúng khả năng của mỗi hạng... thì nên nhiều

Mạnh không phải không vì sức. Vì sự người có sức mạnh mà thiếu một lương tâm trong sạch, tư tưởng cao đẹp, trí óc minh mẫn thì sức mạnh ấy là một sức mạnh của loài thú dữ cuồng điên. Mạnh vì sức cũng là một điều cần thiết, nh ng sức mạnh nầy phải có một lương tâm trong sạch, một trí óc minh mẫn điều khiển, thì cũng như số lượng và phẩm chất của quân phải được đồng đều.

(Còn tiếp)

Một tài liệu Quốc-Sĩ độc đáo

BẢN ÁN VIỆT-GIAN

(Hay là HỒ-SƠ ĐỀ QUỐC TẶC BẠO)

NHẤT-TÂM thuật bình

AI MUỐN CHÉP CÔNG, TA CHÉP OÁN !
CÔNG RIÊNG AI ĐÓ, OÁN TA CHUNG !

(Thơ nôm cổ)

Vua Trần đã thừa sức thấu rõ tâm lý quân chúng và cũng nhờ nhiệm sầu tinh tứ tử bì bắc ái, nhứt thiết bình đẳng : ngài không hề coi cá nhân mình trọng hơn cá nhân của người khác, mà ngài cảm giác trí của cá nhân mình ngang hàng với giá trị cá nhân khác, không hơn không kém, giá như mình coi nhẹ cá nhân người ta, thì người ta cũng biết coi nhẹ cá nhân mình !.

Bởi vậy vua Trần xuất trận một cách dễ dàng. Thật là KHÁI TIẾT LẪM NHIÊN, có chí khí kiên định, không gần cường bạo, không tham phú quí, nêu cao chí tiết cho quân dân ngưỡng mộ :

— CAU NHÂN ĐẮC NHÂN ?

Song xét kỹ, những điều vua Trần ngài và những điều vua Trần làm, cũng đều không phải là khó. Ai ai cũng có thể hiểu. Ai ai cũng có thể làm. Nhưng không hiểu không làm, là tại người ta không muốn hiểu, không muốn làm mà thôi !

Nhưt là những người tự xưng và tự nguyện lãnh đạo quốc gia, ngồi trên cao chót vót, có dư điều liện tinh thần và vật chất để hiểu và để làm ! Mà họ lại có ý không chịu hiểu và không chịu làm mới tôi cho nhân dân và quân sĩ !

Than ôi ! Thương thay, những nhà lãnh đạo ấy họ bị đục vọng và tham vọng dần dây ám ảp trong tâm trí làm cho họ tới phải mê si ám chướng và tưởng đâu ai ai cũng ám chướng mê si như mình, tưởng đâu toàn dân toàn chúng đều là một bầy cầu Panurge !

— DÂN KHẢ DI DO CHI !

(Dân chỉ có thể nghe theo làm theo mà thôi !)

Rõ bề cái nhàm !

Có hai chuyện ngụ ngôn rất phổ thông các trẻ em đều biết, mà qui qui vị lãnh tụ ta nhất định quên tuốt ! Đó là :

— *Con cóc là cậu ông trời,*
Hễ ai đánh nó, thì trời đánh cho !

Tuy đây là một câu ca dề dọa trẻ em hay phá phách con cóc hiu lếh và dáng thương kia. Song ngụ ngôn có đề dặt con cóc vào một địa vị tối cao và có một giá trị vượt bực.

Trời nắng hạn lâu quá. Gia Định cốn không nước uống lấy làm khổ. Cóc chống quyết tìm đường lên trời để phân khẩng.

(Còn tiếp)

CHUYỆN DÀI CỦA ĐUỐC NHÀ NAM (Số 802)

HUYẾT LỆ

PHANCHÂU KIM HUÊ

Lở làng nước đụt bụt trong
Trăm năm để một tấm lòng từ đây

Bạch Lan cấp :

— Dạ tôi đề dành đặng nửa chầu tôi hết bịnh nó coi tiếp. Nó thích lắm.

Vĩnh Bằng hỏi :

— Cô có, cô thích hay không ?

Bạch Lan gật đầu :

— Cả nhà tôi ai cũng thích cả. Ngày anh tôi bận việc suốt ngày mà tối tối vẫn đọc. Còn Bích Ngọc thì khỏi nói, chầu tôi nó ghiền đến độ chiều ở văn phòng ra, mua một tờ báo đem về đọc xong mới chịu ăn cơm.

Ngay cả Thái, bạn của Vĩnh Phước cũng thích nữa. Còn ông, ông thích không ?

Vĩnh Bằng mỉm cười nhìn Bạch Lan :

— Cô thích thì tôi cũng thích.

Bạch Lan hỏi một cách sung sướng :

— Ông cũng thích như tôi nữa sao ? Thật vậy không ông ?

Vĩnh Bằng gật đầu :

— Thật chớ. Mà nè cô. còn cố, cô thích Nhựt kỷ nầy ở điểm nào vậy cô ?

Bạch Lan đáp :

— Tôi thích nó ở chỗ đọc sao nghe cảm động quá. Tôi nghĩ đây là chuyện có thật hay ít nhứt cũng hai phần ba sự thật trong đó. Chầu tôi, Vĩnh Phước cũng nghĩ vậy đó.

Ngưng một chút, Bạch Lan hỏi :

— Còn ông, chắc ông đọc Nhựt kỷ nầy nơi báo Trung Hoa ở Chợ Lớn ?

Vĩnh Bằng đành đáp :

— Dạ đúng vậy. Đọc báo Trung Hoa Đăng Nhựt kỷ nầy có cái lợi là sớm hơn báo Việt một kỳ vì báo Trung Hoa đăng xong, báo Việt mới dịch và đăng lại.

Bạch Lan lại hỏi một cách vô tình nhưng các cô khiến Vĩnh Bằng bối rối :

— Vậy chắc ông đã đọc đoạn nầy rồi sao đó ông, kể cho tôi nghe đi ?

Vĩnh Bằng đành nói buông trôi :

— Nói lại không thể nào hay bằng đọc, cô đã,.. rồi đây cô đọc mới thưởng thức được.

Bạch Lan không chịu :

— Đọc thì hay theo đọc mà kể thì hay theo kể. Ông kể cho tôi nghe đi ông.

Vĩnh Bằng mỉm cười hẹn sướng :

— Thì cô cứ tôi ngồi nghĩ một chút đã. Tôi mới đến kể liền,.. Cô... ăn hiếp tôi quá,

Bạch Lan nũng nịu :

— Ông đã hứa thì ông phải nhớ lời nghen. Ông đừng hứa rồi ông lại... quên, tôi buồn lắm.

Vĩnh Bằng ngồi xuống cạnh Bạch Lan :

— Tôi không quên đâu, nhưng sự không nhớ đoạn kết thì lâm sao mà kể...

Bạch Lan ngắt lời :

— Ông lại tính ăn gian tôi rồi. Ông không quá, tôi hỏng chịu vậy đâu.

Vĩnh Bằng đành cười trừ :

— Nếu không nhớ hết thì chắc chịu chớ làm sao bây giờ. Có có cố đầu tôi mấy cái tôi cũng chịu. thà... khóc chớ biết làm sao trả nợ cả hứa đây

Bạch Lan trề môi mỏng dỏ :

— Xí ! Ông làm quá ông như con rít vậy. Ông có có đầu người ta chớ ai dám cố cầu ông.

Bạch Lan mở tủ giấy lấy mấy quả cầu Nhật Bổn ra đưa cho Vĩnh Bằng coi :

— Trái đào nầy mới qua kỳ nầy, còn nước nhiều, lại ngọt lắm. Để tôi xẻ ra ông dùng với tôi. Lúc sáng tôi đi chọn về đây chỉ ông đến. Nếu trưa nay ông không đến, chiều tôi lại đem vô nhà ông đó.

Vĩnh Bằng cảm động .

— Phiền cô quá. Nếu trưa nay tôi không đến thì trưa hôm khác tôi đến chớ gì.

Bạch Lan lấy dao bổ cho ra.

— Nhưng hôm khác sự không có đặc ngon như hôm nay Ông phải biết các loại trái nhập cảng chỉ có trái đào của Nhựt Bổn được ngoài Sàigòn thích nhứt. Gặp đào mới qua như vậy, người ta mua ngay đem về để vào tủ lạnh.

Vĩnh Bằng gật đầu :

— Trái pem ăn dở hơn trái đào của Nhựt thành thử ra người ta thích đào hơn.

Tôi nhận thấy trái đào ăn giải khát hơn pem nhiều lắm. phải vậy không cô ?

Bạch Lan tiếp :

— Dạ đúng vậy. Người Việt Nam thực tế biết thì chỉ mới quen với trái cây Nhựt Bổn và thích ăn gần đây thôi. Vì hiện tại thì cảo bán chạy hơn pem. Trừ người ít quen dùng loại trái cây ngoại quốc mới mua pem, kỳ dư ra thì nếu có mua pem thì cũng mua ít mà mua cảo nhiều.

Đưa cho Vĩnh Bằng miếng đào, Bạch Lan nói :

— Ông dùng thử miếng đào nầy xem có ngọt hơn mọi khi không rồi biết tôi nói cũng hay sai.

Vĩnh Bằng chỉ để khi ăn cảo nên biết về đào thì biết vậy thôi chớ không thể nào hàn rẻ bình Bạch Lan được nhưng tiếp lấy miếng cảo ăn một miếng rồi khen :

— Đào ngon thật, nhiều nước thật. Đúng là đào mới, lời cô nói quả không sai.

Bạch Lan tưởng Vĩnh Bằng khen thật vui thích trong lòng nói với Vĩnh Bằng giọng chân thành

— Ông ăn với tôi hết mấy trái nầy nghen. Đào bổ lắm. ông nên ăn, ông vừa mới khỏi bịnh, ăn nó tốt lắm. Nếu ông thích cảo, tôi sẽ tìm mua thêm mới nhập cảng để trưa trưa ông ghé đây dùng. Một số tôi sẽ đem lại nhà ông.

Vĩnh Bằng nhìn đôi vào mắt Bạch Lan :

— Cô đừng quá nhọc như vậy. Trưa hôm nào tôi ghé đây gặp cô có mua thứ chi thì tôi dùng thứ ấy. Vả lại, tôi vừa dùng cơm ở nhà xong, đến đây không thể ăn chi được nhiều.

Cô có đến tôi chơi thì đến, nhưng đừng đem cho tôi chi cả, chẳng tôi ăn uống kham khổ cả quen rồi,..

Bạch Lan ngắt lời :

— Nhưng lúc nào tôi rảnh, tôi làm thức ăn đem đến đã ông và bạn ông dùng, có nhọc công chi cầu mà ông ngại, tôi tập làm thức ăn luôn mà.

Vĩnh Bằng mỉm cười :

— An thức cô đem đến, tôi và bạn tôi ai cũng nhận là cô làm khéo lắm.

Nếu cô nói cô tập làm thức ăn thì khi cô,.nấu ăn giỏi rồi chắc khấp thế giới đều cô xô vế cây cô được dịp nếm thức ăn do cô làm rồi chết cũng mãn nguyện.

(MAI TIẾP)

CHUYỆN DÀI XÃ HỘI TÌNH CẢM

phong trần...

NGƯỜI VIỆT PHẠM-TỰ-ANH

— 2 —

Đôn vợ của thầy cũng như ở nhà đầu sao đã dạy Trung hiểu hơn. Chàng tiến bộ trông thấy, chẳng những nhớ được những kiểu chia Verbe tắc rồi mà còn có những câu chuyện dẫy anh hùng tính. Anh được rất thông minh ít lý đôn. Rồi mấy thường đến và ở Kiệt nhưng bù lại hão có tật nhớ dai được thầy Quang khoái mồi khi thấy hỏi lại « dứa nào nhớ lần trước thầy kể chuyện gì ». Thằng Kiệt khoái đánh lộn thành thử nghe tới chuyện đánh giặc thu hay chống đối tây hăn thích nghệch mặt ra đó khi mấu tay múa chân đường như đang lâm trận. Bạn bè lốc đó cười khúc khích nhưng hăn vẫn phe lớ Đại khái thôi đi học tiếu học của Trung là như vậy

Nhà trường của Trung, trường Chí Thành nếu chàng nhớ không lầm, đối với chàng là nơi cầu kết không biết bao nhiêu kỷ niệm Trung cho đó chẳng phải chỉ là một nơi thay cho gia đình dạy dỗ chàng mà còn là chỗ giúp Trung biết nhiều hơn những thói sự mà cũng ra trẻ con cố Trung và các bạn không có cách nào biết được Ông Quang đôi khi coi lớp học là chỗ ông thổ lộ tâm sự Ông không có gia đình ở gần, vợ con thầy Quang ở cả Gò công, thành thử dầm học trò nhỏ của ông thân thích gần như dầm con nuôi của ông vậy.

Ông nói cả với chúng chuyện đời, cách xử sự, những lẽ lối sơ đẳng để làm người và nhiều học trò qua mau như những lần chuyện trò như thế. Hầy giờ Trung không còn vấp vấp khi chia verbe nữa. Bọn Trung thinh thoảng vân bập bẹ nói chuyện với những chủ lính tây gặp ngoài đường. Thầy Quang có lần nói như thếp miệng trong khi tay vẫn cầm cây roi mươn thuở « giờ thì tây có thể ở lại với tụi hãy được rồi » và ông cười buồn.

Thời cơn ở quê, thinh thoảng ông nội vẫn kể chuyện xách rựa với tâm vong đuổi tụi « đăng Thổ » ở miệt Châu Đốc nhưng những chuyện đó cũ với Trung không nhập tâm bằng những câu chuyện lịch sử thầy Quang kể cho học trò, có lẽ vì lối lẽ chuyện hấp dẫn của Thầy. Thầy nói như kẻo kẹo.

Tụi học trò nghe hoài ngày nầy qua ngày khác không biết chán và bọn chúng cũng không ngờ rằng đã có một lúc chúng cũ muốn thầy « nói chuyện đời » hơn là nói chữ. Kiệt từng bỏ nhỏ với bạn như vậy. Nó xem ra bất cầu thế nếu một bạn nhỏ hỏi nó đó thầy quán nói chuyện đời. Nó ngồi buồn đem những chuyện thầy kể trước ra bàn với bạn bè. Trung còn nhớ có mỗi chuyện ông Trương công Định mà Kiệt nó làm tới bổn lần khiến cả bọn phải kêu nó « làm ơn cẩi tuồng cei mây » đến nỗi cũng phải phì cười. Đầu ốc non nớt của nó cứ thắc mắc hoài tại sao ông Nguyễn trung Trực lại để tây nó đừng trên tiếu xão bắt chém ông. Nó đường như chẳng chịu hiểu là ông Trực là dứa con hiếu thảo, thương yêu và kính trọng người sanh dưỡng ông như thương yêu kính trọng đông bào ông ? Nó cũng không chịu hiểu sao ông lại đặt thôi mấu mũ cao như vậy ? Cái ngộ là Kiệt chỉ thắc mắc khi ngồi chung với bọn. Có một thầy Quang là nó cứ nghệch mặt ra nghe không biết nói hay hỏi lấy một cây làm thuốcR ó! lại nó vẫn ấm ức mãi.

Cuộc sống vui vẻ bên cạnh thầy Quang kết thúc cuối năm đó khi cả bọn thi cậu vô Lycée Pétrus Ký. Đạo đó có bao giờ bọn Trung gọi là «trường trung học» gì đâu. Ai cũng nói lít xẻ thành riết rồi người ta bỏ quên từ ngữ «trường Trunghọc» Việc thi vô lít xẻ cũng là theo ý của thầy QuangThầy nói «tụi bây thì cậu cũng được nhưng đầu sao Trương vĩnh Ký cũng là người Việt cũn Chasseloup Laubat vừa chẳng phải là người Việt lại vừa là kẻ thù của dân mình».

Ba năm trôi trôi mau. Trung cùng các bạn trong đó có Kiệt và Ánh leo lên được tới 4e. Lớp đó được coi là lớn lắm. Tiếng tây tiếng ta giờ đây được coi như là một. Khả năng phân biệt của dầm học trò nhỏ của thầy Quang ngày nào giờ đây biến đổi hẳn. Cả bọn đọc sử « tổ tiên ta là người gò loa» đều cảm thấy một cái gì xa lạ hẳn với những lời thầy Quang nói hơn 3 năm trước.

14 tuổi của bọn Trung là 14 năm kết tụ bằng những hăng say Có thể nói là chăng và các bạn đã lớn lên trong khói lửa, bằng những lời giáo huấn, bằng những câu nạt nộ, nhưng cũng bằng những tiếng nổ và nhứt là bằng những câu chuyện của thầy Quang...

... Mùa thu 1949, chiến sự đã tới hồi gay go lắm rồi. Trung và hai người bạn thân chỉ còn mấy tháng nữa là qua khỏi 4e...

Cũng lại là một chiều mưa Trung và hai bạn ngồi dựa vào mã đề bên trong một cái vườn như cửa tam quan. Cả ba ở đó lâu lắm rồi mà cơn mưa vẫn chưa dứt. Tiếng nói của Trung, Kiệt và Ánh như lẫn vào những tiếng I ám của một chiều mưa y hệt như hồi bắt cứ một cơn mưa lớn nào của miền Nam nầy. Nhiều lúc bọn Trung cố hết thật lớn, nhứt là Kiệt, những vận cử phải lập lại lần thứ nhứt hai người nghe mới hiểu được câu người nói muốn nói

Mười bốn tuổi đối với những trẻ ăn sung mặc sướng là 14 năm vui thứ thơ ngây nhưng 14 tuổi của bọn Trung, trong cơn lửa khói, quả thật là 14 năm trui rèn. Đầu óc bọn Trung giờ đây đường như vượt hẳn số tuổi mà cả bọn đang mang. Và chẳng ngoài công việc học hành, Trung và hai bạn chẳng còn biết làm gì hơn là gặp nhau bàn chuyện bài vở và chuyện thời cuộc.

3 năm trôi trôi qua nhưng hồng có tác dụng như một lối nhồi sọ của thầy Quang vẫn chưa phai mờ trong tâm khảm ba đứa. Kiệt luôn miệng nhắc tới thầy mỗi khi nói hay nghe một câu chuyện nào về thời cuộc. Đầu óc quá khẩn của bọn Trung không nghĩ suy như tất cả những trẻ cùng lứa tuổi khác. Cha mẹ Trung và những kẻ sanh thành Ánh và Kiệt cũng gần như giống nhau. Thời cuộc ảnh hưởng tiên nếp sống hệ quả nhiều.

Khói nói tới gia đình Kiệt bởi ba hăn lúc nào cũng vui miệng kể những điều mắt thấy tai nghe trong sự cống an của ông. Nhiều khi Trung và Ánh nghe Kiệt kể lại những câu chuyện đó mà rùng mình. Trung nghĩ biết đâu Kiệt đã không đạm mầm thêm mưu kế tàn sát thần bổn câu chuyện của cha nhưng đâu sao... những câu chuyện đó... những câu chuyện của lát bắt bớ và tra tấn quả thật đã ra ngoài đầu óc của ba đứa Ánh là đứa hiền hơn nhứt trong bọn.

Nó sống bằng im lặng nhiều hơn. Và chẳng nó vốn được ưu đức tử thuần nhu trong một gia đình lấy đức tin vào Chúa làm lẽ sống. Tuy nhiên Ánh vẫn cứ nhớ mãi lần ba nó bị gần là Việt gian,bị chính những người cảm súng — cũng là người Việt — bịt mặt dính đem xử bắn. Trường lần đó nó đã trở thành mồ côi nếu không nhờ một ông cô tây bất thần đi ngang nhận diện được ông chỉ là một người giảng đạo. Chính ra gia đình Ánh phải mang ơn ông tây đó rất nhiều. Lần nghe chuyện, Kiệt hỏi :

— Vậy mấy phải cưng nó đốc tha lại ghét ?

— Mang ơn riêng ông đó thì có nhưng không ưa tập đoàn « nó ». Ánh nói ít nhưng Trung và Kiệt không phản đối những lập luận của bạn. Cả hai cùng hiểu rằng không có tây thì đã không có ai bị gần là Việt gian, và đã không có Việt gian thì không thể có tai nạn xảy đến cho ba Ánh, tất nhiên cũng không thể có chuyện ông cô tây làm cứu giúp Ánh phải nhờ ơn. Câu chuyện được cả ba thỉnh thoảng đưa ra làm một chứng minh cho những lập luận khác nhứt là kể từ khi trên đường đi học về thì bọn Kiệt lượm được một mảnh giấy nhỏ. Mấy giòng chữ đầu làm hiểu ngay đó là một truyện đơn « với vàng cút vào tới,

(Còn tiếp)

THIÊN HẠ ĐÀM

— RÀNG, mới đây nhân trả lời một cuộc phỏng vấn của bán chí « Quốc Hồng », Phó Tổng Thống Kỳ có nói câu quan đáng đáng... họ lạc chủ thế nầy : « Lom chánh phủ như đánh Phát, phải đánh cho là thì thôi mà đi bắt là thì đi ».

— RÀNG, đây cũng là một câu mà lời cho dư luận qua những tin tức sau gần nay vẫn đang Phủ Quốc Vụ Khanh, Phó Tổng Thống VNCH, 1971. Nghĩa là, theo điều đánh Phó, thì quốc hội chưa nói là đó sẽ quyết định cuộc ra chưa, thì không cần biết LÀ TẤY là ai nhỉ. Đó cũng là một tánh ông Phó muốn nói : Ngày xuyên và các ai thì... phải kin đáo, giữ bí mật LÀ TẤY là ai thôi !

— RÀNG, cần cái « Cần đi đến Cựu Hoàng Bảo Đại thì Trung tướng Nguyễn thành Phương đôi khoái rồi. Riêng UCV, Thượng tọa Tri Quang vẫn giữ vững « thái độ » Thượng tọa Liên Hoa, Thượng tọa Huyền Quang đã minh ác : « Tin đồn TT, Tri Quang tư tranh cũ Tổng thống là hoàn toàn thất thiệt », Mặp phước cho ĐNN, trong ngày Vô cố cũng lạm đi mà không cần phân nào sao ĐNN... thiếu những tin giựt gân !

— RÀNG, thế là đã có ba UCV mà người ta « dựng đứng » lên thì nay vẫn đã đã minh bạch. Thượng tọa Tri Quang vẫn giữ vững vị một nhà tu hành và Cựu Hoàng Bảo Đại thì vẫn thích đi vân trong vòng chớ không cần bàn ở đình ở thự nữa vì... lại sự bị « trích phát » một phát thứ hai, một nữa chăng ?

— RÀNG, đường như chỉ có « Cần đi đến Đạo Vừa (mớ) đôi ra VỪA thay ai DỪA như trước) Nguyễn thành... của Minh Mạng tết xanh thì không nên đích » hành trái lại cũng không nghe nói Cựu Hoàng Bảo Đại tin ứng cử nữa nữ giới, số là Cựu Hoàng đã bắt đầu nói là khác.

— RÀNG, nhưng Cựu Hoàng Bảo Đại khoái thì đã cho Cựu Hoàng khoái, chớ nếu theo cái « Luật bầu cử mà người ta định bày... bình bổ trận ta » thì cũng chưa chắc là UCV Cựu Hoàng sẽ có đủ 1 phần 3 DB và NS, giới phiếu cho Cựu Hoàng ra tranh cử đấu nhỉ.

— RÀNG, mới cái Luật bầu cử nầy đưa giữa sự Nguyễn ngọc Huy của Phong trào QGCT thì cho đến là Cựu trưởng Dương văn Minh kêu cũng chưa đắc là Minh kêu số 50 Đỗ và Minh giới thiệu đến ứng cử, cho đúng nói của Hoà, tất quả chỉ được 2 thứ là của DB Cựu Sáu và DB Hồ ta vì thì... sức mấy.

— RÀNG, sau cái vụ Đô Dương cần Ba bảo động và vụ « gỏ cửa giữa nhà » đã kiểm kế thoát vụ

Tiếp theo M trang 1

đến và chiến cuộc VN và mực đích đã đã đạt được tăng chuyển đi sáng PTT tỏ ra hài lòng với những nhận định do các chánh khách từng chống đối VN, có như NS Fulbright đưa ra và chuyển phản viếng của tổng. NS Fulbright sau cuộc gặp gỡ PTT Kỳ có nói với bào chí rằng ông rất thân ái với Kỳ. Được chính Phủ Mỹ hỏi ý kiến và những nhận định của NS Fulbright về mình, PTT Kỳ nói là ông chẳng chút ngạc nhiên và vẫn để đó.

« Quân đội sẽ thắng tay dẹp những kẻ chủ trương liên hiệp »

Trong cuộc họp báo PTT Kỳ nói rõ rằng sẽ không ban giờ có một chánh phủ liên hiệp tại VN và ông nhấn những phát từ nào có chủ trương đi lấy tức thời bỏ ở đình đi bỏ nhu không Quân đội sẽ thắng tay » dẹp.

Về một vấn đề hòa bình thương, thuyết PTT Kỳ nói đó là mong ước của mọi người, nhưng phe CS đã đòi khoái xét định Hà Nội chẳng bao giờ thương thuyết với « Thiệu, Kỳ, Khiêm » nên đã đó kéo dài hội đàm Ba La kiểu « lai rai, tà tà » mà yêu cầu không giải quyết được gì. Ông cũng rõ ra rằng vai trò lợi bao chi là ông không định mượn nhà tại Ba Lê để ở cạnh phái đoàn VNCH và « làm như vậy tốn quá».

Tôi không độc tài và tăng cố vợ đợc

Nhà báo Mỹ cũng đã cập đến điều người ta cho là ông « ông Hitler. PTT Kỳ nói lời ông chẳng bao giờ tôn ông Hitler mà cũng không thích độc tài. Ông nói « nói là người ấy cho rằng mọi tôi, tôi có muốn đặt tôi cũng không được. Vì bởi tôi có vợ đẹp mà đã ba đợt phi chẳng bao giờ phiền độc tài ».

Về vấn đề quân vụ P.T.T. Kỳ nhắc lại những lập luận có lần đã được ông nói trong « quân lực VNCH đã đó mạnh hành thứ năm 1971 lực lượng chiến đấu Mỹ có thể rút khỏi VN được rồi ». Riêng về cuộc đổ bộ Kon Sơn Lấy, PTT cho là « HK có quyền của lực và phần việc lượng VNCH đã cố quyền giúp liệu những cuộc đột kích nhưng vậy kín cần và không phải bao bao trước gì lớn».

Ông xây đến mà PTT bỏ bão nhưn việc họp báo là « xây ra đoàn kết mặt trận, một sự thống nhất y chi trong quân đội » nên muốn cuộc thống CS. Người ta ông « cần cái trương HK phải xét lại sau đó việc trợ sao cho mình hợp với đường hướng mới tiến phát.

Thiên phớ lâm

Một điều cần gì là ngay khi vừa rời khỏi máy bay, PTT Kỳ đã tuyên cáo nói với những người đón ông là « ông cần phải ăn ngay một tô phở, phải phải lâm tô ». Ông nói như vậy trong khi vẫn « bước cùng Thủ tướng Trần thiện Khiêm và Tổng Tham mưu trưởng của TT Thiệu vào phòng khách danh dự. Ông Nhà viên ở Pháp và « sự có mặt của ông sáng nay có thể coi là đại diện cho TT Thiệu trong khi vị nguyên thủ quốc gia bận kinh ý QK. 2. (ONN)

Nhắn Tin

PHAN THỊ NỮ con vẽ gặp Ba đau việng.
Mẹ PHAN THỊ LIÊN Long An

CẦN

Chef de quart nước đá' biết kỹ nghệ lạnh và biết về Thủy động cơ càng tốt.
Hỏi B.G.I số 5, đường Thi Sách SAIGON

HỌC HÀM THỊ
Việt Pháp văn
Hỗn hợp

Bằng cách đọc ba tiểu thuyết cổ điển, hấp dẫn có đạo đức (2 Việt 1 Pháp). — Bì mọt tuyệt đối. Học song ba bực, biết tinh hoa Việt văn và Pháp văn, tu tứ lực (rhétorique) Pháp, mỹ tu học Việt nam, Hán Việt thành ngữ. — Trình độ cần thiết tương đương Tú tài mệt. Biên thơ có bì và tem để trả lời cho ô. PHAN VĂN THIẾT 49 Đỗ công Tường Cao Lãnh (Kiến phong) Phương pháp nghiên cứu rất công phu và hoàn toàn mới. Dành cho người lớn tuổi cả lớ hội thi. Đời nay cần có thứ tài, bằng cấp thống đ' đảm bảo.

THUỐC

Thận suy, Dương kém, đau lưng, nên đến 252 Nguyễn Hoàng Chiêu nhờ ông giáo sư Anh Văn chỉ phước Gia Truyền Thiên Hạ Đệ Nhứt đưa cho. Danh bảo hạ truyền.

KẾT QUẢ XỔ SỐ KIẾN THIẾT

Loại 12 B1, B2, B3, B4 B5, B6, và B7

NGÀY 8-12-1970

Các vé có 2 số chót trúng 400 đồng	91
Các vé có 3 số chót trúng 2.000 đồng	199
Các vé có 3 số chót trúng 4.000 đồng	731
Các vé có 4 số chót sau đây trúng 20.000 đồng	0.994 8.718
Các vé có 5 số chót sau đây trúng 40.000 đồng	80.994 73.010 31.661 13.249 04.517 52.354
Các vé sau đây trúng 200.000 đồng	898 516 858.734 344.022 530.940
Các vé sau đây trúng 400.000 đồng	441.783 478.760 438.773 451.650

SỐ ĐỘC ĐẮC TRÚNG 4 TRIỆU ĐỒNG

946.478

Trang an ủi 8.0008, các vé số xổ vô vé trúng là Độc Đắc chỉ sai một con số ở bất cứ hàng số nào

Tiếp theo U trang 1

lương đầy đủ (trường hợp một vài giáo chức công) thì cuộc đấy đã trẻ em lại càng tế nhạt. Hôm qua làm sao, nay làm vậy. Chương trình lẽ lối giáo dục nâm ng ... nay cũng điển lại y tuồng.

Những giáo chức mắc phải hai trạng thái tinh thần trên là đã cảnh chết cái lương tâm chức nghiệp và cơ sở cũng phải ngăn nề chịu đựng.

Trường hợp giáo chức tự thực thật đặc biệt. Cho nên việc cải hồi tăng lương của giới nầy lại càng tế nhị. Chúng tôi không trường hợp nói cảnh một đoàn giáo chức đứng sếp hàng làm reo trước cửa học đường với những biểu ngữ... Cũng như cảnh một đám tăng ni biểu tình trước ngưỡng Chùa chống lại sự lhe khác của Hòa Thượng chủ trì. Giáo chức biểu tình đây làm reo thì phần thiệt hại lớn là học sinh hưng chịu. Dù cho yêu rách có được thỏa mãn thì khi trở vào lớp học tiếp tục công việc giáo huấn thật là ngỡ ngàng đối với đầm đầu xa nh tuổi trẻ.. Do đó, chúng tôi nghĩ, việc bất đồng quyền lợi giữa giáo chức và chủ trường cần được giải quyết êm đẹp, phong thái với sự tự lực của Chánh quyền.

II.— YÊU SÁCH CỦA GIÁO CHỨC TỰ THỰC VÀ NHỮNG ĐIỂM TRANH CHẤP

A.— LẬP TRƯỜNG CỦA GIÁO CHỨC.

Đại cương yêu sách của các giáo chức tư thực có thể gồm trong những điểm sau đây :

1.— Chủ trường thu rất nhiều mà đãi thợ nhân viên rất ít.

Các nhân viên trường có thể được tăng lương (50%) mà cũng không hao hụt gì trong số tiền của chủ trường

2.— Chủ trường thâu học phí đầy đủ trọn thống nhưng chỉ trả với giáo chức từng giờ, từng ngày làm việc. Những ngày nghỉ không được cải thọ.

3.— Học sinh mỗi lớp quá đông, từ 70 đến 120 học sinh. Giáo chức quá lao tốn trong việc kiểm soát sự học hành và bài vở của học sinh. Nhưng công khế nhọc không được bù đắp đúng mức.

Tựu trung, giáo chức yêu cầu được tăng lương (nhưng chủ trường, không được tăng học phí) và sĩ số học sinh, công việc gia giảm uống với khả năng và sức lao động của một con người giáo chức.

B.— LẬP TRƯỜNG CHỦ TRƯỜNG

Các vị nầy thường biện minh :

1.— Chống tôi có vô số chi ; bì mà chúng tôi không thể kể hết cho tất cả, công tác viên hiểu. Tiền nhà, tiền thuế, tiền đèn nước tiền dụng cụ, tiền lương lao công, tiền phấn mực, số sách ấn loát bài tonéo v.v... Các giáo chức chỉ so sánh số tiền thu được của lớp mình với số tiền lương của mình, nên thấy một số sai biệt rất lớn và tức giận tại sao chủ trường quá keo kiệt.

2.— Nếu chúng tôi đem sĩ số học sinh xuống mực trung bình, 40 hay 50 học sinh, thì chúng tôi không làm thế nào để có đủ tiền đãi thợ các giáo chức.

3.— Trong mỗi trường đều có những nhân viên lãnh lương giờ và những nhân viên lãnh lương tháng. Những nhân viên lãnh lương giờ là những người dạy nhiều trường. Làm sao có thể đãi thợ lương tháng cho những người nầy ?

4.— Theo thường lệ, những giáo chức yêu sách nầy nọ, phần lớn là những người kém khả năng. Muốn được đãi thợ bằng những người giỏi hơn, siêng năng hơn. Chính những giáo sư giỏi, hy cầu có cần chủ trường mà còn trái lại chủ trường phải nài nỉ họ để được họ cộng tác với mình.

Bởi vậy, trong tổ các giáo chức hưởng ứng phong trào đòi tăng lương, chúng tôi thấy có một số đã được thỏa mãn không có gì để ý nói sách. Họ tham gia phong trào là vì tình cảm nghề nghiệp. Ngoài ra, có một số tự biết khả năng nghề nghiệp mình còn không là lắm. Có nhật việc đi làm chỉ khác ông chủ trường cũng không nao nùng : người thay thế đây đây trên « chợ trời lao động » : Tình cảnh thật khắc nghiệt, mỉa mai. Song le, sự thật là thế!...

(Mai tiếp)

Hôm nay phát hành

ĐỜI số 62

Chủ đề : Đồ bộ Bắc - Việt

- Nên ? Không nên đồ bộ ? 35 Chính khách Tướng lãnh trả lời câu hỏi
- Giáo chủ « đại bịp » đại đồng cứu thế Nguyễn văn Sự tức Tư Sự
- ĐỜI số 68 (35 người đẹp nhất nước

Tiếp theo R trang 1

đầu đặc bồi tuyên truyền của Cộng Sản.

Với hai năm ở Việt Nam, bạn bè được vài tiếng Việt, họ không hiểu được xã hội Việt Nam, cái xã hội lâm phức tạp. Quen với nếp sống đơn chủ, họ tưởng làm một người muốn làm gì thì làm...

LS Dunong minh Đông kết luận là Sđi Pháp kiểu vô tình phạm luật lệ VNCH.

Hành động để bày tỏ quan điểm chính trị

Hai bị can đều phân đối lối biện hộ của Luật sư và khẳng định nhìn nhận việc làm của họ, cũng như họ biết rõ luật pháp VNCH. Họ rất truyền đơn, gọi là truyền đơn Hoà Bình, và trên có MTGPMN là đã bày tỏ quan điểm chính trị của họ.

Sau một giờnghị án, tòa mật Trận Vàng đã đã tuyên án 3 năm tù ở cho Mecras André Marcel và 4 năm tù ở cho Debris Jean Pierre cùng ích thu tang vật và tiền hãy truyền đơn.

Phiên xử sôi nổi

Phía xử 2 Pháp Kiều tái truyền đơn chống chính phủ VNCH và ủng cho MTGPMN trên tượng Thủy Quân Lục Chiến trước Hạ viện ngày 25-7-1970 vừa rồi, tại tòa án Mặt trận Vùng 3 đã diễn ra trong bầu không khí sôi nổi.

Người mất số đông kỳ giả đại diện cho báo chí, thông tấn, truyền hình ngoại quốc ngồi ở có thấy kỳ giả của nhật báo Le Figaro », một tờ báo nổi tiếng của Pháp, xuất bản tại Paris, ông Loie Henrekione, đại diện hãng sự Pháp tại Saigon cũng theo dõi phiên xử nầy. Hình như một cô VN nhân tình của Debris cũng có mặt.

Hai Pháp Kiều Mecras André và Debris Jean Pierre đều ngồi có chứ lo âu, nét mặt vẫn tươi cười. Debris cho bộ mặt khêu hiền bàng... tiếng Việt

Debris bị án bạt tai

Thái độ của Mecras tuy có cùng vẫn nhưng có vẻ biểu điệu. Cho Debris thì trái lại anh nầy bị trực xuất ra khỏi phòng xử và công tay lại vì có tiếng không phải lắc. Sau đó, trước vành móng ngựa, Debris đứng ngoài khiến 2 quân cảnh phải lôi ra. Sự vùng vẫy của hắn làm quân cảnh tức giận, đo đó Debris bị « bạt tai ».

Ông Loie Henrekione trách phá biểu ý kiến, ông thì nói : « Tôi không nghĩ gì cả. Luật là VN là luật lệ ».

Tiếp theo S trang 1

vị sư. Tôi thấy đâu vị sư bê ra, vẫn vững mình. Nhìn chứng đáp :

— Sau đó vẽ vụ bắn đầu nhỉ, anh thấy gì ?

— Tôi nghe có người là : một đứa nhỏ chạy vào lăng. Calley đuổi theo nên tay nổ liềng xuống cái hố (chôn những vừa thì bị bắn trước) rồi xả súng xuống hố...

Tiếp theo C trang 1

1 người đặc biệt, từ nay ta nhất cho tới tháng 3, mỗi tháng cần tiếp để cho Quốc Khu 1 27.000kg gạo.

4.) Mỗi lạnh đã đến với các tỉnh Quốc Khu I. Đông bào nghèo khổ, thiếu áo, thiếu mền nên rất cần được cung cấp nhu. Tôi mong Đức Tết phải cung cấp tối thiểu 150.000 cái.

5.— Việc Chính Phủ cấp phát gạo cho đồng bào (7 ngày gạo cho những gia đình nhà cửa bị bọ hại từ 20 đến 50% và 15 ngày gạo cho những gia đình nhà cửa bị bọ hại từ 50 đến 100%) chỉ có tính cách tạm bợ.

Muốn tránh nạn đói trong những tháng tới đây, cần phải cấp tốc cho nông và ngư dân các tỉnh Quốc Khu I ray một đợt đầu 250 triệu đồng của trung gian Ngân Hàng Phát Triển Nông Nghiệp với lãi suất đặc biệt 8% mỗi năm trong những 6 tháng để đầy đủ vốn lưu động.

6.— Cho đến hôm nay Chính Phủ đã ký ngân 206.550.000$00 để cho vay lưu động cho ngư dân việc gia lại ở Quốc Khu I và Quốc Khu II

Nhưng công cuộc tái thiết kiến lộ và các cơ sở công cộng cần đại hồi thêm một ngân khoản lối 600 triệu.

7.— Công cuộc tri thủy cần được nghiên cứu và bắt đầu thực hiện, nếu không thì đến sinh ở Quốc Khu I sẽ càng ngày càng thêm khốn đốn, việc cứu trợ sẽ càng thêm tốn kém khó khăn, chẳng khác nào công dã tràng vậy.

CẢM TẠ

Gia đình chúng tôi xin thành thật cảm tạ cùng Quý thân bằng, quyến thuộc xa gần đã có lòng gửi lời phân ưu, phúng viếng, cầu nguyện và tiễn đưa linh cữu của Thân mẫu, Nhạc mẫu chúng tôi :

Cụ bà quả phụ PHAN THÀNH HỘ

Nhà danh LÊ THỊ TRÀNG

từ trần ngày 30-11-1970 tại Chánh Hiệp Quận Châu Thành B.H. Dương đến nơi an nghỉ cuối cùng

Trong lúc tang gia bối rối, có điều chi sơ sót, kính xin quý vị niệm tình lượng thứ.

— Bà quả phụ LÊ THỊ THÌNH
— Ô. Bà PHAN THÀNH TOÀI và các con
— Ô. Bà Thượng Sĩ I NGUYỄN THẠCH TRỰ và các con
— Ô. Bà Thiếu Tá TRẦN VĂN HẢI và các con

Đồng bái tạ

Người ta cố bóp chết Nhật báo Đời Quyền Sống

Đời Quyền Sống đã bị giết chết một cách oan ức, không nhắm mắt, nên quyết đứng dậy đòi lại Quyền Sống !

Hãy đọc Đời Quyền Sống để bắt cứ lúc nào cần đến sức mạnh bảo chí bênh vực Quyền Sống của mình thì có ngay «Đời Quyền Sống»

★ Tờ báo thiết thực giành lại Quyền Sống cho những ai bị vét sạch, cướp sạch và trước sạch...

★ Mỗi ngày một cương quyết hơn bất chấp mọi thế lực phản đối, hãi nước, đình gục quan tọ, quan nhỏ tham nhũng, lộng quyền cấu kết gian thương, tài phi ngoại quốc...

● Đời Quyền Sống số «Xuống Đường» chiều mồng 10-12-70 và liên tiếp tăng 6 tấm lịch tuyệt đẹp, càng 6 phụ bản đặc sắc.

Quản-nhiệm : NGUYỄN-KIM-LƯỢNG
Ngân phiếu xin đề : TRẦN-TẤN-QUỐC
In tại nhà in : THẮN CHUNG
Dành riêng cho ĐUỐC NHÀ NAM
4, đường Nguyễn Văn-Thinh -:- Saigon

Cáo Phó

Chúng tôi lấy làm đau đớn báo tin buồn :

Ông HÀ TRIỆU BÍCH

tức nhà buôn I HƯNG THUẬN

vào 63B đường Hiền Vương Saigon là Chồng, Cha, Chú chúng tôi, đã mệnh chung hồi 2 giờ sáng ngày 7-1-70 tại tư gia số 92/10 đường Duy Tân SG Hưởng thọ 61 tuổi.

Lễ đã quan sát và hành hình 9,00 sáng ngày 9-12-70 (nhằm ngày 11 tháng 11 năm Canh Tuất tại Nghĩa trang Mỹ Đình Chí Saigon. Chúng tôi xin kính báo cùng thân hàng quyến thuộc.

Cáo phó sẽ đăng nhà chiếp tang

Bà quả phụ : HÀ TRIỆU BÍCH
Nhà đoàn : LÊ THỊ THUẬN
Con gái : HÀ THỊ PHƯƠNG NGHĨA

Tiếp theo G trang 1

nước nhược tiểu khó lòng mà giải thoát « tự lệ thuộc đến tự tiêu ».

Khí giới sắc bén của Mỹ là Việt tự. Không nước nhược tiểu nào mà không sự cối, khi Mỹ cấp Việt trợ.

Năm 1965 Mỹ ngưng Việt trợ, Saigon thiếu cường sức. Năm 1970 Mỹ cấp viện trợ, Saigon phải in giấy bạc ra xài. Một hiện tượng mới xảy ra năm nay là nước Việt trợ sẽ nước nhận Việt trợ đến lượt quá Cả hai đều ở trong tình thế hết hà hơi tiếp sức nhau cược nữ a.

Qua Thông Điệp liên bang mà T.T. Nixon cả cọc trước Quốc Hội ngày 22-1-1970, « tiên của đồng Đô la sẽ đành cho những vấn đề nội bộ của nước Mỹ. Tổng Thống Nixon muốn tìm một giải pháp để dập vùng khết vọng của nhân dân Mỹ, giải pháp cho những vấn đề trực tiếp liên hệ đến đời sống của họ : lạm phát, thất nghiệp, kỉ thế thực lũi.

Công vì thế mà « chủ thuyết Nixon » Đặt thắng vẽ vẫn đề với thế giới Tây phương : Mỹ không muốn giữ vai trò cảnh sát quốc tế nữa và Mỹ mong các nước Tây phương tùy thế Còn bên Á Đông nay, Mỹ hy vọng ở Nhựt thay mình ở Đông Dương.

Còn tại Châu Mỹ La tinh. Mỹ lo bảo vệ quyền lợi của Mỹ tại phần đất nầy mà thôi. Ở trung Đông cuộc bang giao giữa Mỹ và Do Thái đã suy đồi đến cỡi Mỹ muốn thảo gỡ ra, nhưng vì Pháp đã bán cho Libye 100 phản lực Mirage, nên TT. Nixon phải viện trợ cho Do Thái 1 tỷ Đô la 100 máy bay Skyhawk.

Từ TT. Eisenhower tới TT Nixon, Mỹ đã thay đổi hẳn chánh sách ngoại giao : Vì chiến tranh «không kể thắng người bại» ở Đ.D.

(Còn tiếp)

CHIM CÚT

Bán chim cút đã lứa (số lượng nhiều) và các phương tiện chăn nuôi liên hệ. Hỏi tại 525 đường Bắc Hải — gần công cư xá sĩ quan Chi Hòa.

Phân Ưu

Được tin buồn.

Thiếu Tá TRẦN NGỌC TRINH

trưởng nam của ông bà NGUYỄN VĂN NGÂY, vừa thất lạc tại Cần thơ. Trong dịp đau buồn nầy, chúng tôi chánh hân phân cùng ông bà HỘI TRƯỞNG Hội Phụ Trung quân tế và tang quyến, sau cầu chúc hương hồn Thiếu tá sớm về cõi Phật.

Toàn thể Hội viên nam nữ
HỘI QUÍ TẾ PHỤ TRUNG Gia định

Chia Buồn

Chúng tôi lấy làm thương tiếc, được tin Thiếu tá :

TRẦN NGỌC TRINH

trưởng nam ông bà NGUYỄN VĂN Ngay, Hội Trưởng Hội Phụ Trung, Kiểm soát viên Hội Trung Cung qui tế, đã từ trần ở Cần thơ.

Xin nghĩng mình chán trước vong linh người quá cố và thành thật chia buồn với tang quyến, đặc biệt với ông bà Nguyễn văn Ngay trong dịp đau buồn nầy.

— HỘI THƯỢNG CUNG QUÍ TẾ Gia định.

Phân Ưu

Vô cùng xúc cảm được tin :

NHẠC MẪU

của Ông Đại Biểu NGUYỄN VĂN CHÍNH đơn vị PHÚ BỒN đã mệnh chung ngày 4-12-70 tại PHÚ BỒN

Thành thật phân ưu cùng Ông Đại Biểu và cầu chúc hương hồn Cụ sớm siêu diêu miền Cực lạc.

TRƯỜNG TỶ VA NHÂN VIÊN
TỶ THÔY LÂM PHÚ BỒN

Chia Buồn

Được tin buồn

Cụ TRỊNH VĂN PHƯƠNG

Thân phụ của Thiếu Tá TRỊNH VĂN HỮU Quân Trường Quân PHÚ THIỆN PHÚ BỒN vừa tạ thế ngày 4-12-70 tại số 128 đường Trần Qui Cáp Chợ Lớn.

Thành thật phân ưu cùng Thiếu Tá và cầu chúc hương hồn Cụ được sớm về cõi Phật.

TRƯỜNG TỶ THÔY LÂM PHÚ BỒN
TRƯỜNG TỶ THUẾ VỤ PHÚ BỒN
TRƯỜNG TỶ ANQĐ PHÚ BỒN